Akbaba

Akbaba-ToTo
Oynayın
5000 Liraya
KADAR KAZANIN

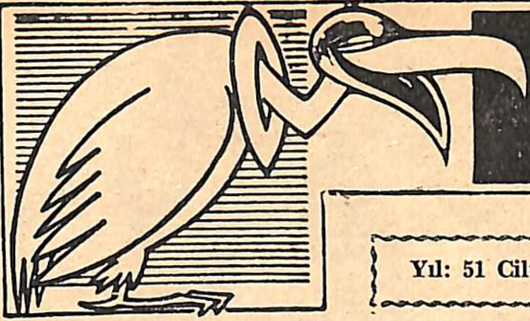
Melen — Hey, amca.. paranızı düşürdünüz!..

1973 YILINDA

16/5

MİLYON

AKBANK

Yıl: 51 Cilt: 24 Sayı: 11 * Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ * 28 Şubat 1973 * Fiyatı: 150 Krş.

YONTULURKEN

AĞIRCEZALIK bir suçlamayla size karşı dâva açan bir kimsenin mahkeme yargıçları tâyin hakkına sahip olmasını ister misiniz?

İstemezsiniz her halde.

— Dâvacının tâyin ettiği yargıç ondan yana çıkabilir, dersiniz.

Çok da haklı olursunuz itirazınızda.

Oysa son günlerde kamuoyumuzu dalgalandırmakta olan Güvenlik Mahkemeleri kuruluşuyla ilgili hükûmet tasarısında tam o türlü itiraz gerektiren bir temel terslik vardı.

Bu mahkemeler, devlet güvenliğini doğrudan doğruya ilgilendiren suçlara bakmak için özel yetkilerle donatılarak kurulmak istenmektedir. Yâni dâvacısı devlet, dâvalısı tek tek vatandaşlardır.

Yargıçların da dâvacı yahut dâvalının etkisinde kalmayacak tarafsız kişiler olması gerekir. Bu kişilerin Yüksek Hâkimler Kurulu gibi bir makam tarafından seçilmesi doğru olur.

Öyleyken tasarıda o seçimin —söz konusu mahkemelerin savcılarının da tâyiniyle birlikte— hükûmet tarafından yapılacağı kaydının bulunması akıl almaz bir mantık çarpıklığıdır.

Bugünkü hükûmetimizin dürüstlük ve iyi niyet derecesi ne olursa olsun, yarın öbür gün iktidara gelebilecek başka grupların o çeşit yetkileri nasıl kullanmak isteyeceklerini bugünden kim kestirebilir?

Şöyle bir gelişim düşünün:

Ağzıyla parlamentoya saygılı, demokrasiye bağlı, halka dost görünen, perde gerisindeki hesaplarında ise bütün muhaliflerini tasfiye ederek yurdumuzda fiilî tek parti diktatoryasını gerçekleştirmeye niyetlenen bir iktidar, Devlet Güvenlik Mahkemelerinin yargıç ve savcı kadrolarını kendine bağlı kişilerle dolduruyor. Ondan sonra bu mahkemelerin özel yetki ve güçlerini bütün muhaliflerine karşı sindirme, gerekirse susturma ve hapsetme silâhı olarak kullanmaya başlıyor.

Basından, bilim çevrelerinden, hattâ adliye mekanizmasının içinden tepkiler geliyor o tutuma karşı. Ama her gık diyen hemen bir Güvenlik Mahkemesi savcısı tarafından suçlanıp yargıçları tarafından tutuklanıyor, aylar yahut yıllarca yargılanıyor, gerekirse uzun hapis hükümleriyle cezalandırılıyor. Öyle ki, Devlet Güvenlik Mahkemelerine karşı söz söylemek «devlet güvenliğiyle ilgili suç» oluyor; öyle olduğu için de o türlü söz söyleyenin dâvasına yine Devlet Güvenlik Mahkemeleri bakıyor...

Demokratik rejim bakımından bundan daha sakat, daha sakıncalı, daha kaygı verici bir terslik düşünülebilir mi?

Neylersiniz ki yurdumuzda demokrasiyi koruma çabası adı altında bu ve buna benzer tersliklerin savunması yapılmaktadır.

Adına «tedbir» deniliyor bu türlü kayıtların.

Tedbirli olmak elbette iyi şeydir. Tehlikeleri önler, gelip çatmış olanları da uzaklaştırır ihtiyatlı bir tutum.

Ancak, tedbirlerin amacının bu olduğu, hepsinin tehlikeleri uzaklaştırmaya yaraması gerektiği unutulmamalıdır. Aksi halde tedbirlerin kendileri birer tehlike olabilirler:

Fırtınalı günlerde kafasına kiremit düşmesinden korkan bir adamın çelik başlık giymesi fazla yadırganmayabilir. Ama aynı kimse, kafasına on kilo ağırlığında bir miğfer geçirir, o yüzden sendeleyip boynunu kırarsa, saçaklardaki bütün serçeler gülmez mi öyle tedbire?

Kabul: Ülkemizdeki düzen bir tehlike karşısında kaldı, ona karşı özel korunma yollarının aranması gerekti. Ama özel demek, özel koşullarla ilgili demektir. Özel koşullar ise geçici koşullardır.

Bugün önerilen ölçüsüz tedbirler geçici kayıtlar olsa bir dereceye kadar hoşgörüyle karşılanabilir. Oysa Başbakanımız bile Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kuruluşunu ve bütün ilgili sınırlamaları şöyle savunmaktadır:

— Türkiye üzerindeki bütün tehditler devam etmektedir ve edecektir.

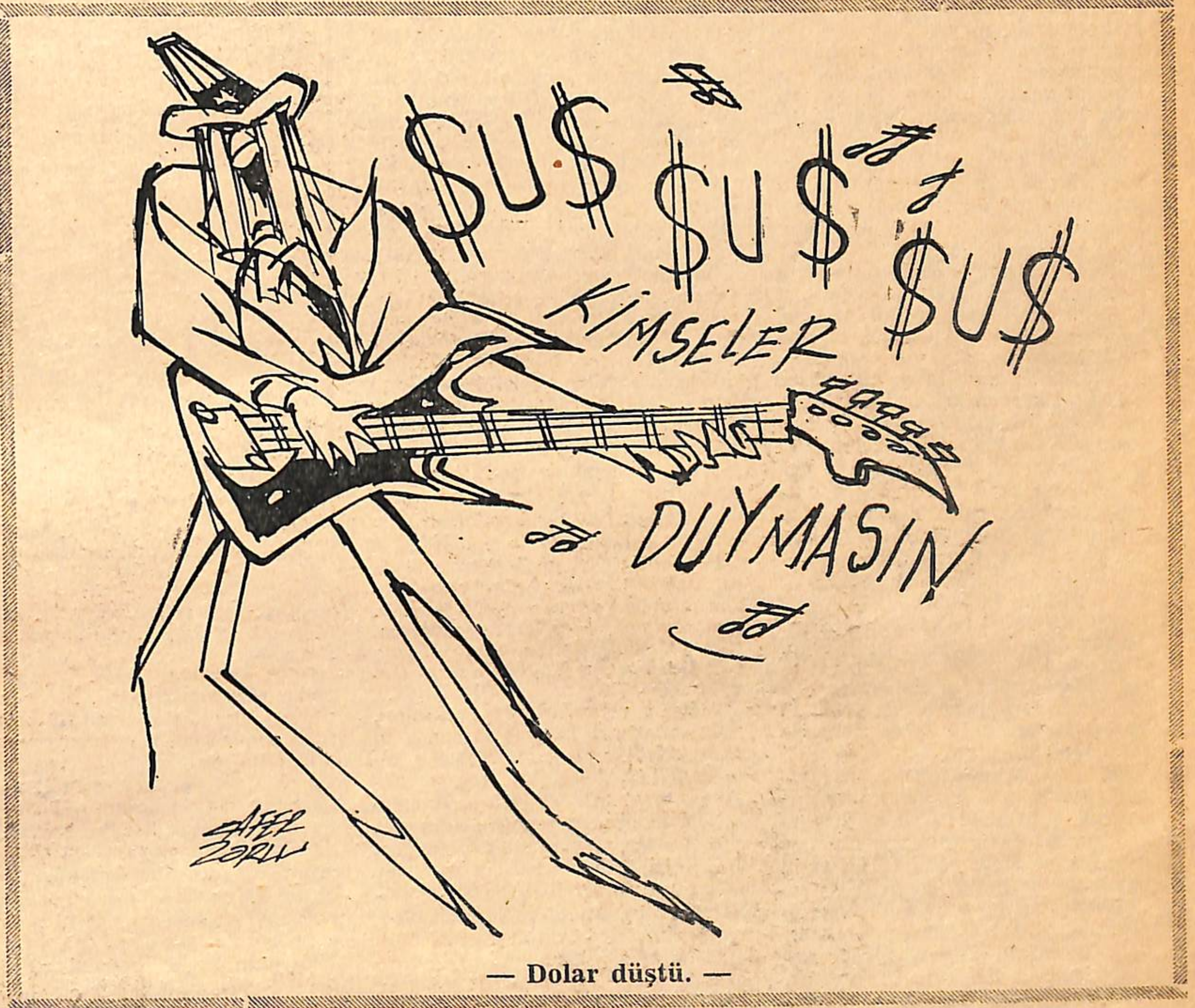
Aslına bakarsanız, bir anlamda yalnız Türkiye'nin değil, bütün ülkelerin üstünde sürekli tehditler vardır. Bizdekinin özel olduğu iddia ediliyorsa, buna karşı özel (yâni belirli koşullarla ilgili) tedbirler alınması gerekir.

Ama madem ki karşımızdaki tehditlerin devam edeceği en yetkili ağızdan açıklanmaktadır, o zaman şimdi getirilen tedbirlerin sürekli olacağı da besbellidir.

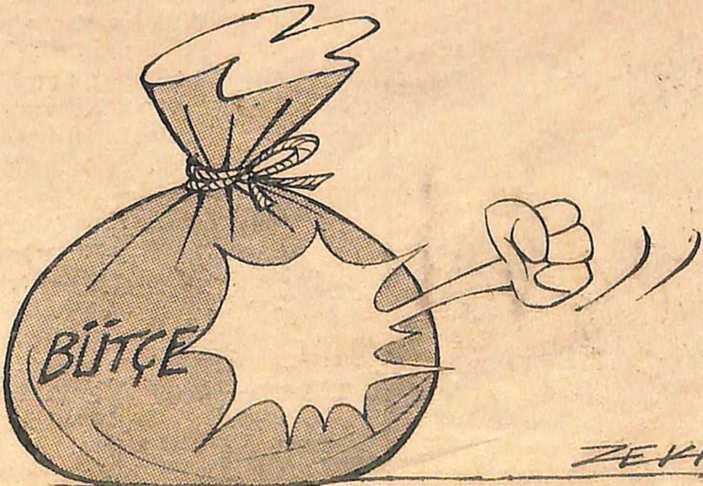
İşte günümüzdeki yöneticilere «Sizden sonra geleceklerin bu silâhları nasıl kullanabileceğini de düşünmek zorundasınız» demek gereğini o yüzden duymaktayız.

Bugün kaşımızı düzeltelim derken yarın gözümüzü çıkarabilecek sopa uçları yontmayalım!

AKBABA

— Dolar düştü. —

— CHP, Bütçeye red oyu verdi. —

HUZURA Kavuştuk

MUZAFFER İZGÜ

HANI, Enerji Bakanı: «Üç lâmbadan ikisini söndürün» demişti ya, enerji eksiğini tamamlayabilmek için, işte hemen o gece evler zifiri karanlığa gömülüverdi. Değil vatandaş bir ampulü yakmak, onu da söndürmüş, hemen erkenden yatağına girmişti...

Elbette bu durum İçişleri Bakanının gözünden kaçmadı. Oturdu, o gece şöyle radyolarda okunmak, gazetelerde yayınlanmak üzere dokunaklı bir yazı hazırladı:

«Sevgili vatandaşlarım, her gün meydana gelen trafik kazalarında binlerce vatandaşımızı kaybetmekte, bu durum bizleri fazlasıyla üzmekte, içimizde derin yaralar açmaktadır. Kadınlar kocasız, yavrular anasız babasız, kocalar karısız kalmakta, büyük aile faciaları ortaya çıkmaktadır. Siz de takdir edersiniz ki bu konuyla çok uğraştık, gezici trafik ekipleri koyduk, sürat tahditleri koyduk, trafik polis sayısını artırdık, ama yine de otobüs şoförlerinin sürat yapmalarına, kamyon şoförlerinin uyumalarına engel olamadık... Elbette hükûmet ve bakanlık olarak ellerimizi bağlayıp boş duracak değildik, oturduk sizlere bu konuşmayı hazırladık... Şimdi vatandaşlardan dileğimiz, otobüslere binmemeleri ve şehirler arası yolculuk etmemeleridir. Bu aynı zamanda milli bir görevdir.»

Radyoda okunan, gazetelerde yayınlanan bu yazı vatandaş üzerinde o denli etkisini gösterdi ki, o günden sonra otobüsler boş gidip boş gelmeye, gazeteler de yazacak konu bulamamaya başladılar...

Elbette bu durum Sağlık Bakanının gözünden kaçmayacaktı. Çağırdı müsteşarını odasına, bir de kaleminden kan damlayan bir memur, müsteşar söyledi, memur yazdı, bakan başıyla onayladı. Devrisi günü bu dokunaklı yazı, memleketin tüm gazetelerinde çıktı:

«Sevgili vatandaşlarım, biliyorsunuz hastanelerimizin yatak sayısı yetmemekte, günde kaç kişi hastane kapılarından kovulmaktadır. Bazan bir yatağa iki kişi yatırılmakta, ameliyat masaları kapan hastanın olmaktadır. Kim önce yatarsa o ameliyat edilmektedir. Bu yüzden bazan hastalar arasında kavga dövüşler bile çıkmakta, yanlışlıklara sebep olunmakta, apandisiti alınacak yerde, bazı vatandaşların böbrekleri alınmaktadır. Bu durum bizleri ziyadesiyle üzmekte, vatandaşın hastane kapısından kovulma durumu, hasta vatandaşın kalbinde derin yaralar açtığı gibi, bizim de kalbimizde de derin yaralar açmaktadır. Onun için vatandaşlardan dileğimiz bize yardımcı olmalarıdır. Vatandaşların hastalanmamaları en büyük dileğimizdir. Bu aynı zamanda bir milli görevdir. Lûtfen hastalanmayınız vatandaşlar, hastane kapılarına düşmeyiniz vatandaşlar...»

İstanbul Belediye Başkanı, vatandaş üzerindeki bu olumlu etkiyi görüp, otobüs ve hastanelerin boşaldığını görünce, o da yardımcısını çağırarak, şunları yazmasını, bir gün sonraki gazetede yayınlatmasını emretti:

«Sevgili vatandaşlarım, müşterek menfaatlerimiz babından olmak üzere, belediye başkanınız olarak, bu günden itibaren hiçbir surette banyo yapmamanızı, el yüz yıkamamanızı, evin orasını burasını silmemenizi diliyor, sadece çok susayınca çeşmenizi açıp bir bardak su içmenizi diliyorum. Şayet, belediye başkanınızın sesine kulak verecek olursanız, bundan böyle çeşmenizi açtığınızda, tııs yerine şıır sesi duyacak, ve gelecek seçimlerde de gece gündüz hep sizleri düşünen bu belediye başkanınızı kıymetli oylarınızla tekrar iş başına getireceksiniz... Hepinizin gözlerinizden öperim.»

«Ben giderim o gider
Yanımda tın tın eder!»

Onun ardından Tekel Bakanı bir nâme yayınlayıverdi:

«Sevgili vatandaşlarım, filtresiz sigaralarımız hem keselerinize uygundur, hem de sağlığınıza uygundur. Ne olur bundan böyle filtreli sigara ne içiniz, ne de arayınız. Şayet canınız çok içmek isterse, bakkalınızdan bir paket isteyiniz, bu aldığınız sigarayı ancak yemeklerden sonra olmak üzere bir tane içiniz, diğer zamanlar mutlak surette filtresiz sigara içiniz.»

Su gibi, bu da etkisini gösterdi, devrisi günü tüm bakkallarda filtreli sigara doldu taştı, ama vatandaş dönüp de bakmıyordu bile... Hele çeşmeler!... Millet o nağmeli, o fıraklı, o yanık tııs sesine hasret kalmıştı. Tıs sesini duyabilmek için günde en azından on kez çeşmelerin başına gidiliyor, ancak kuvvetli bir şıır sesiyle karşılaşılıyordu...

Bu durum, PTT. genel müdürünü de etkiledi. O da aldı kalemi eline:

«Sevgili vatandaşlarım, yapılan son istatistiklere göre, Avrupa ve Amerika'da son zamanlarda telefon delileri diye birtakım deliler türemiştir. Bu deliler telefonla konuşurken deli olmuşlardır. Takdir edersiniz ki, bizim millet olarak sinirlerimiz çok sağlamdır. İtfaiye ararken karşımıza Cağalaoğlu hamamı çıktığında, tapu dairesini aradığımızda odun deposu çıktığında bile kızıp sinirlenmemekte, tekrar tekrar bulacağımız yeri aramaktasınız. Ama vatandaş bu duruma ne zamana dek dayanacak, ne zamana dek kafayı oynatmıyacaktır?... Onun için biz vatandaşlarımıza şunu öneriyoruz, telefonla konuşmaktan vazgeçip, kiminle konuşacaklarsa oraya dek kalksın gitsinler. Görecekler ki o zaman, hem zamandan, hem de sağlıklarından çok şey kazanacaklardır... İsteyen vatandaşlarımızın telefonlarını kesmeye hazır, her zaman için vatandaşın emrindeyiz.»

Memlekette telefon derdinin halledildiğini gören belediye zabıta müdürlüğü de bir yazı yayınlayıverdi:

«Sevgili vatandaşlar, odun pahalı diyorsunuz. Biz size bunu ucuza getireceğiz. Sobanıza üç odun yerine bir odun atın, göreceksiniz ki o zaman odunu üç misli daha ucuza almış olacaksınız. Dediğimiz gibi yapın, bundan böyle odun fiyatlarından, belediyenin kontrolsuzluğundan şikâyet etmeyin. Bir odununuzu yakıp güle güle keyafinize bakın, belediye başkanımıza dua edin.»

Çok şükür memleket, bu gazete yayınlarından ve radyo konuşmalarından sonra güllük gülistanlık oldu. Hiç kimse yaşantısından şikâyetçi değildi ki...

Muzaffer İZGÜ

— Kuraklık, hayvanları da etkileyecek. —

BİLDİKLERİMİZ - GÖRDÜKLERİMİZ - DUYDUKLARIMIZ

BİLDİKLERİMİZ: Bizim bildiğimize göre sayın İnönü, uzağı çok iyi gören bir politikacıdır! Özellikle Paris'e gidip yeni gözlük camlarını taktırdıktan sonra, daha daha uzakları.. daha daha'dan da çok uzakları görmeye başlamıştır.

Görüş mesafesi çok uzak doğrultulara doğru kayınca tabiî pek yakınları kolaylıkla görmek olanağını bulamamıştır. Hemi de pek yakınlarındaki mini mini karıncaları...

Bildiklerimizin arasında bir şey daha var: Mini mini karıncalar, canları isterse.. işbirliği, diş birliği, görüş birliği yapıp koskoca filleri rahatlıkla yiyebilirler, di mi efendim?...

DUYDUKLARIMIZ: Sayın seyirciler, sayın konuklar!... Duyduklarımıza gelince... Ohhooo!... O kadar çoook, o kadar ilginç şeyler duyuyoruz ki... bunların tümünü bu mikrofonlardan yansıtmak mümkün olsa bile ekranlarımızda görüntü haline getirmenin mümkünü, çaresi yok vallaha!...

Neler duyuyoruz neleeer!.. Reform salatasına ekmeğimizi banıyoruz, sirkenin lezzetini duyuyoruz damaklarımızda!... Efendime söyleyim koskoca İstanbul'un kooos-koca Belediye Başkanı TV'nin reklâm programlarında kupon biriktiriyor, biz Kurbağalıdere'nin kıyı kesimlerinde kelimelere sığmayan duygular duyuyoruz! Sonra efendim, akşam olmayagörsün bir kez İstanbul'da, sabahlara kadar köpek havlamaları duyuyoruz... Elektriklerin voltajı düşüyor, patlayan motörlerin sesini duyuyoruz... Ayda bir kez çöp kamyonunun homurtusunu, haftada yedi kez içinden kazıklar çıkan hamur ekmeklerin lezzetini duyuyoruz Ata'mızın, Bey'imizin sayesinde...

GÖRDÜKLERİMİZ: Ula Memiş!... Ne gördün?... Angara'yı gördüm!... Angara'da ne gördün?... Anadolu Gulübünü gordüm... Anadolu Gulübünde ne gördün?... İsmat Poşa'yi gordüm!... Ula nassil gordün? Çoğ eyi gordüm.. Ula Memiş, daha başga ne gordün?... Tilâvizon'u gordüm!... Tilavizon'da ne gordün?... Doğudan, batıdan, güneyden, guzeyden Türkiye'nin köylerini gördüm!... Türkiye'nin köylerinde ne gordün?... Avrupa'nın ineklerini, ahırlarını gordüm... Eletirikli makineylen süt sağıyler, onu gordüm...

ŞİİR GEÇİDİ:

DEMOKRAT SİCİMLE

Yirmi yıl önceki eski iplikle
Siyaset söküğü dikilir m'ola?
Nice atlar geldi, geçti bu yoldan
Her kır atın kahrı çekilir m'ola?
Cömert tarlaların darı'sı biziz.
A.P. oylarının yarısı biziz.
Demokrat Parti'nin vârisi biziz
Oylar sandıklara dökülür m'ola?
Siyaset ilmidir bu değiş - tokuş
Kuşlar daldan dala yapıyor sekiş.
Demokrat sicimle dikilen dikiş
Seçimden seçime sökülür m'ola?
Sadettin'in gözü gamla yaş oldu
Bozbeyli'miz hepimize baş oldu.
Sıcak bağrım kaskatı bir taş oldu
Demir - el'li bilek bükülür m'ola?

SADETTİN BİLGİÇ

PATRON NE YATARSIN

— Osman Bölükbaşı'na —

Patron, ne yatarsın seçim yaklaştı
Çağrışıp ötmenin zamanı geldi.
Bavullar dolusu belgeli sözle
Cana can katmanın zamanı geldi.
Kırşehir yolunda güller açılır.
Binlerce oy dört bir yana saçılır
Listelerde adlarımız seçilir
Sılaya gitmenin zamanı geldi.
Bölükbaşı diyen diller ağlıyor
Mızraplar ah çekmiş, teller ağlıyor
Dağlar, taşlar, kuşlar, yollar ağlıyor
Nutuklar atmanın zamanı geldi.

HİLMİ İŞGÜZAR

YARININ YAŞAMI

2973 yılında Uzay İstasyonlarının Dünya'ya bakan kıyı kesimlerinde elektro - manyetik kuvaför salonları —güneş ışınlarıyla çalışan güçlü aygıtlarla— yeryüzü hanımlarının hizmetine girecektir.

Özel uzay araçlarıyla kuvaför salonlarının önünde kuyruğa giren Dünya hanımlarının ortaya çıkaracağı trafik tıkanıklığı, Ay'dan yönetilen bir komuta cihazı ile çözümlenecek, Merih ve Jüpiter gezegenlerinden havalanan dişisel komandolar, kişisel kaprisleri yüzünden birbiriyle çatışması muhtemel yeryüzü hanımlarının kapışmaması için arabuluculuk görevi yapacaklardır.

* * *

Zomzomistan Cumhuriyetinde geliştirilen bir araç, yarınki Dünya nüfusunun dörtte üçünün hanımlardan oluşacağını saptamıştır.

Üç hanıma bir erkeğin düştüğü aşkometik dönemde Dünya ülkelerinin baş sorunu «Erkek Buhranı» nın çözümlenmesi olacaktır.

Uluslararası Erkek Üretme Örgütü'nün hazırlayacağı «Beşyüz yıllık Plânlı Kalkınma» programları hanımların onayından geçmediği için uygulanamıyacak, bu nedenle Dünyanın her tarafında erkek kaçırma olayları büyük oranda çoğalacaktır.

* * *

Oturduğunuz yerden minik bir düğmeye basarak evlenmek ister misiniz?

2341 yılında herkesin elinde minik bir cep radyosu bulunacaktır. 77 dalga üzerinden çalışan bu radyonun her istasyonunda evlilik için sıra bekleyen genç kızların sinyalleri yansıyacaktır. Radyonun kapağındaki mini mini ekranda aynı zamanda evlilik adaylarının görüntüleri yansıyacak, ayrıca özel bir anten sistemi Alıcı ile Verici'nin seksolojik, sosyolojik ve biyolojik uyumlarını aynı frekans üzerinde birleştirerek evlenme işini kolaylaştıracaktır.

Minik bir düğmeye basarak 77 dalgalık 777 istasyonda 7777 aday arasından gönlünüze uygun 7 tanesini seçmek istiyorsanız, lütfen ayağınızı muhkem basınız ve 2341 yılına kadar yaşamaya çalışınız, anlaşıldı mı efendim?...

REKLÂMLAR

HASAN - TÂKİ KREMLERİ

Kafanızın boşluğunu yüzünüzün hoşluğu ile örtbaş etmek mi istiyorsunuz?

Hasan - Tâki Kremleri kullanınız!...

Alnınızın yarasını, cildinizin karasını, adınızın sırasını Hasan - Tâki Kremleri düzenler!

Herkese şirin görünmek, her sandıktan oy derlemek, nutuk verirken sıkılmamak, seçmen karşısında terlememek istiyorsanız çantanızda mutlaka bir düzine Hasan - Tâki bulundurunuz!

Ne şurdaki, ne burdaki... Gece - gündüz Hasan - Tâki! Seçilirseniz mesele yok, seçilmezseniz Hüvelbâki!...

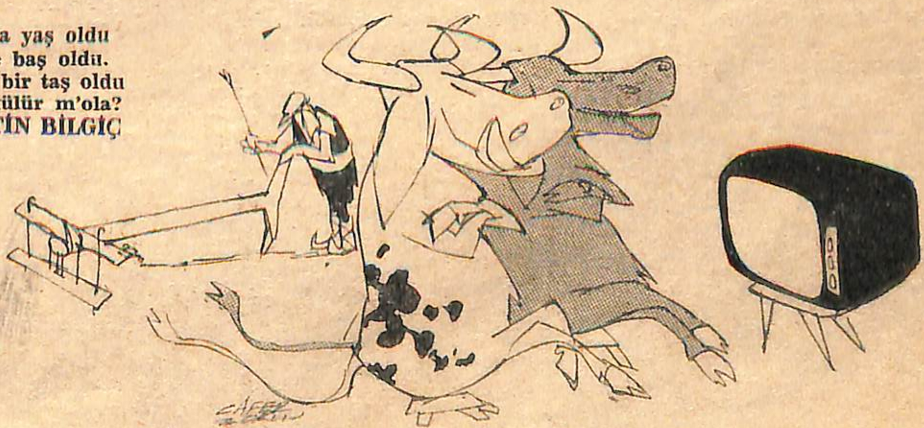

CİCİM

Her adayın bir kaç kat çamaşırı, her çamaşırın kendine göre kiri vardır, di mi efendim?...

Kirli çamaşırlarınızı rakipleri nizin gözünde daha beyaz, daha daha beyaz. daha dahadan daha beyaz yapan hârika deterjan CİCİM, özel ambalâjlar içinde hizmetinizdedir.

Reklâmları izlediniz...

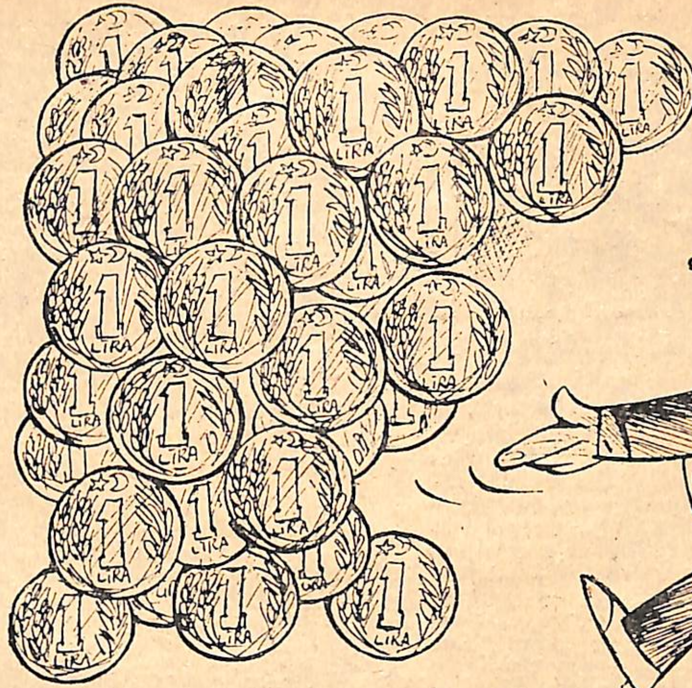
KÖYDE TELEVİZYON!

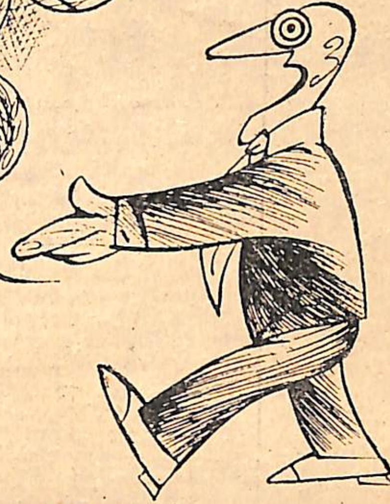

kamera

Şemsi Belli

Ege'de kuraklıktan buğdaylar büyük zarar gördü. — Gazeteler —

— Bakalım, bizim buğdaylar zarar görmüş mü?..

TÜRK İŞÇİSİNİN ZEKÂSI!

ÇALIŞMA süreleri beş yılı dolduran Türk işçilerine, Federal Almanya Hükûmeti sınır dışı kapılarını göstermiş:

— Tamam! demiş. Almanya'daki çalışma müddetiniz bitti artık!... İstikamet Türkiye!... Uygun adım marş marşşşş!...

Tavukları altın, piliçleri pırlanta yumurtlayan güzelim Alamanya!... Kolay kolay bırakabilir mi bizimkiler?...

Alamanya için neleri bırakmadılar ki?...

Anadan - babadan geçtiler... Yârdan - yârandan geçtiler... Çoluk - çocuklarını bıraktılar... Karılarını, nişanlılarını bıraktılar...

Biraz daha fazla kazanabilmek, yaşam koşullarını biraz daha geliştirmek için Ana Vatanlarını bile bıraktılar...

Eeeee... Şimdi Willy Brandt amcaları, çalışma süreleri dolduğu için (Haydi bakalım, geldiğiniz yere!) deyince hemen bırakabilirler mi Alamanya topraklarını?...

Şu Anadolu halkının, Türk işçisinin, Türk köylüsünün zekâsına hayran olmamak elde mi Allahaşkına?...

Yürüyüş mü yapmışlar Willy Brandt Hükûmetinin kararına karşı?... Hayııır!... Direnişe mi geçmişler?... Hayııır!...

Sol yumruklarını havaya kaldırıp sağ yumruklarını çalıştıkları fabrikaların kapısına mı indirmişler?

Hayır, hayır... Hiçbiri değil bizimkilerin yaptığı...

Hemen Batı Almanya Bankalarına koşmuşlar... Yasaların kendilerine tanıdığı kredi haklarını kullanarak borçlanıvermişler Alman Bankalarına...

Bu kez Alman bankaları telâşa düşmüş:

— Aman ne yapıyorsunuz? diye sızlanmaya başlamış Alman hükûmetine... Sizin sınır dışı etmek için karar aldığınız işçilerin hemen hemen hepsinin büyük borçları var! Siz yalnız beş yılını dolduran Türk işçilerini değil, fakat aynı zamanda bizim paracıklarımızı da hudut dışı ediyorsunuz!... Ve...

Willy Brandt amca derhal yeni bir karar almış:

— Federal Almanya bankalarına borçlu olan Türk işçileri, —bekleme süresi dolmuş olsa bile— Türkiye'ye iade edilmiyecek... Borçları bitene kadar Almanya'da çalışabilecekler!...

Uygar ülkelerin hali başka vallaha... Oralarda borçluluk bile bir imtiyaz olabiliyor insanoğluna!...

Şu anda Almanya'ya giden işçilerimizin bir türküsü aklıma geldi:

Alamanya, Alamanya!
Benden aptal bulaman ya!

nakaratı ile biten o türküyü Willy Brandt amca'ya okusalar ne der acaba?...

— Türk işçisinin aptalı bu ise, akıllısı kimbilir nasıl olur? diye mi düşünür dersiniz?...

MERDİVENİN ALT BAŞI

DEVR-İ saltanatında dostlarının sayısı listelere sığmayan bir eski politikacı, perişanlık içinde hüzün verici bir inziva hayatı yaşıyormuş.

Gazetelerin yazdığına göre, bir zamanların bu güçlü kişisi, maddî sıkıntılardan fazla, hiçbir kimse tarafından aranmadığından üzülüyormuş...

Öyledir bu dünya... Ve ne yazık.. insanoğlu çiğ süt emmiştir derler... Bir kez düşmeyegörsün... Ne kapısını çalan olur, ne de halini soran.

Şair dostum Basri İmece'nin zarif bir şiiri geldi aklıma:

Yolun bizim köye uğrarsa
Selâm söyle soranlara.

Sormazlarsa;
«Zengin oldu» dersin.
O zaman
Anamı da sorarlar
Babamı da.

Öyledirr dostum, öyledir... Gençlik, güzellik, şöhret, servet, mevki, ikbal... Bunlar varsa her şey vardır insanoğlunun çevresinde... Anasını da sorarlar, babasını da, yedi sülâlesini de... Ama...

Tepe taklak yuvarlandıktan sonra...

İnsanoğlunun öz evlâdı bile —bazan— sahip çıkmaz kendisine...

KADINLAR PARTİSİ GENEL BAŞKANLIĞI'NA

ŞEKERİM,

Geçenlerde Cismücân Hanımlarda konken partisi vardı. Beşinci turu bağladıktan sonra biraz çene çaldık. Hani şu Abdülmürteza Efendinin ortanca baldızı Telli Fatoş var ya.. işte ondan öğrendim bir parti kurduğunuzu... Ve de Ankara'ya gelip büyüklerimizle görüştüğünüzü. Vallahi tebrik ederim doğrusu. Bravo. Çok iyi yapmışsınız. Dizginlerin tümünü erkeklere kaptırmak hem Anayasaya uymaz, di mi şekerim hem de iyi bi şey değil. Çok sevindim. Hayırlı olsun hepimize.

Siz beni tanımazsınız ama.. Telli Fatoş'un eniştesinin hemşiresi Tombul Tahire beni çok iyi bilir. Zaten bu dilekçemi de onların teşvik ve ısrarı ile yazıyorum. Ben pek hevesli değilim ama ille de benim önümüzdeki devre aday olmamı isterler Tombul Tahire'nin takımı.

Tombul Tahire'yi elbette duymuşluğunuz vardır. Muhiti çok geniş. Çok ahbapları var. Her gün üç parti konkenciler gelir Tombul Tahire'ye. Turu beş liradan başlar yirmi liraya kadar çıkar.

Biz şimdi karar aldık. Her konken partisindeki son tur, Kadınlar Partisi'ne bağış olarak bloke edilecek... İyi mi?... Benim liste başı adaylığım kesinleştikten sonra, haftada bir gün, oyunun bütün gelirlerini ayrıca Partiye ayırmak istiyoruz... Memleket menfaati tabiî şekerim, elbette olacak bu kadar fedakârlık...

Tercüman halimin hayat hikâyesini soracak olursanız, adaylık için bütün şartlarım mevcuttur efendim. Her ne kadar 25 yaşlarında bulunuyorsam da, ikinci kocamdan ayrılmadan önce bir meseleden dolayı yaşımı büyülttürmek durumunda kaldığım için resmen otuzu geçmiş görünmekteyim.

Birinci kocamın ölümünden sonra bana intikal eden üç apartmanın ikisini her ne kadar konkende ve pokerde dost ve de ahbaplar için harcadımsa da, ikinci kocamın rahmetlik oluşu durum vaziyetimi biraz düzeltti. Emekli maaşı da alıyorum üstelik. Adaylık işim katiyet kesinliği kazanınca konken ve 21'den elime ne geçerse seçim masrafı olarak ayırmak istiyorum. 21'de şansım fena değildir hani.

Sonra efendim, çok güzel zeytinyağlı dolma ve de su böreği yaptığımı söylerler. Demokratik düzen içindeki uygarlık şartlarına uygun moda anlayışıma gelince: Vallahi şekerim, modayı insan kendi yaratır.. di mi efendim?... Bacakları güzel olan mini giyer, sıska olan maksi giyer. Mademki hürriyet, demokrasi zaferinin baş güneşidir; herkes canının istediği gibi giyinmekte serbest olmalı, di mi şekerim?...

Başınızı fazla ağrıtmak istemem. Tombul Tahire bugünlerde ilçe teşkilâtı kurmak için sizden yetki isteyecek. Fıstıkçı Feridun Efendinin kızı Zomzom Zahide de idare heyeti kuruluna girmek istiyor. Her ikisi de beni çok iyi tanır. Size hakkımda her bir malûmatı verirler.

Adaylık işlemim için gerekli muamelenin yapılmasını gönül dolusu muhabbetlerimle dilerim, hayatım.

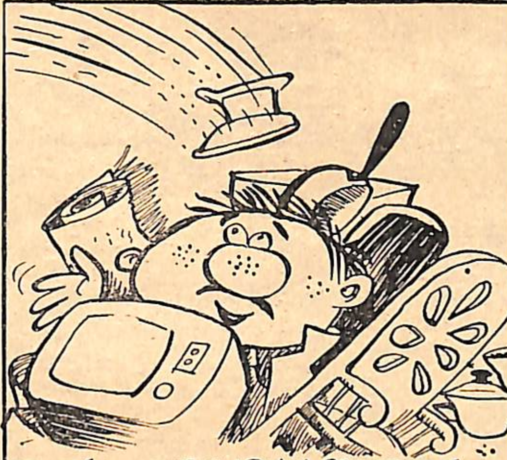
Saraylızade Selime hanımın torunu, Salihatı Nisvandan merhume Memnune hanımın ortanca kızı Lili Leylican

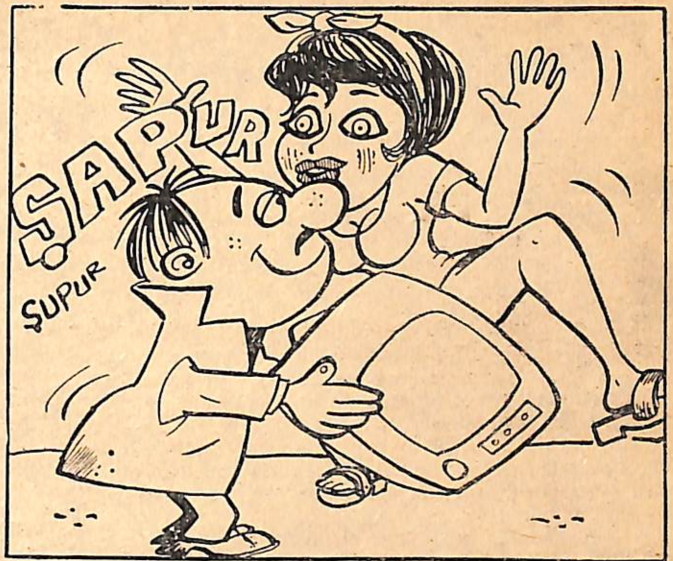
DAMDAKİ KANUNCU

YAZAN • METİN
ÇİZEN • ŞANLI

2

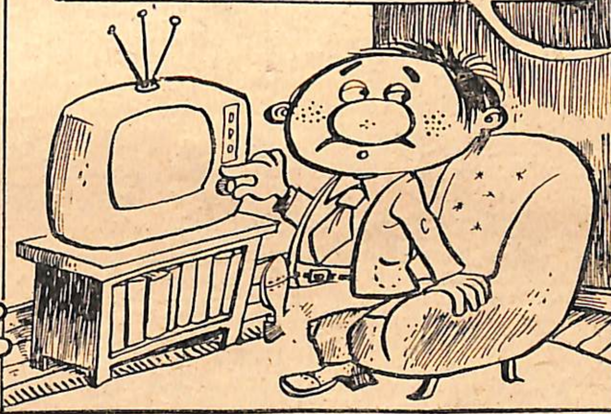

ZENGİN KOMŞULARININ PENCERESİNDEN ATILAN EŞYALARIN ARASINDA KALINCA ÖNCE ŞAŞIRDI SONRA HEPSİNİ TOPLAYIP EVİNE TAŞIDI...

EVE GELEN YENİ EŞYALARIN GETİRDİĞİ HUZUR KISA SÜRDÜ...

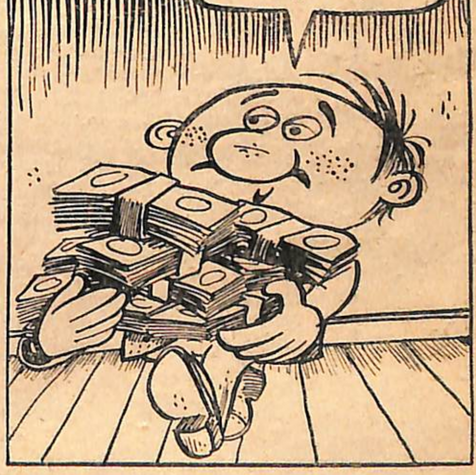

0-2-1-1-2
0

YAŞASIN! ONÜÇ TUTTURDUM.....

DAHA SONRA

BAKKALA 1.300
MANAV 864
KASAP 2.400
KUAFÖR 3.573
TERZİME 17.355

BİR İKİ GÜN KADAR KISA SÜREN HESAP VE HARCAMA SONUCU

BİZİMKİLERİN ŞANSI GENE GÜLMÜŞTÜ..

SONU HAFTAYA..

Dünya Dönüyor Sular Akıyor

★ NURETTİN TÜRKER ★

KÖYÜN kuzeye bakan yamacındaki tek odalı evin çevresini muhtar, bekçi ve iki âzâ sarmışlar, kısık sesle konuşuyorlardı:

«— Sırası değel mi muhtar emmi?»

«— Tez canlı olmayın len. Her bi şeyi kitaba uygun edecez. Bu ne demek? Şu demek: Kadın ve erkek baskına hazır duruma gelmemişlerdir. Haa, hele sabır emmiler, hele...»

Köpekler uzun uzun uluyor, yamacın alt yanında pusuda bekleyen köylüler dolaşırlarken çalıları eziyorlardı. İnceden, ağıt tutar gibi bir kadın sesi duyuldu:

«— Basmadılar mı daha? Ne bekliyonuz daha? İkisi de içerde ya...»

Muhtarın canı sıkıldı buna. Birinci âzânın kulağına:

«— Git, şu karıya söyle...» dedi. «Kocasını öyle bi yakalayacam ki kimse yalancı şahitlik edemiyecek. Hadi, durmasın buralarda gitsin evine.»

«— Kocasını burda bırakır da gider mi be muhtar?»

«— Oğlum, benim de yüreğim sızlar emme, şindi kanun adamı olaraktan ne edeceksek onu edecez yahu. Haa...»

Sağ dip köşeden ikinci âzânın homurtusu geldi:

«— Mıhdar gardaşım, hele şu aralık kerpicin dibine gel, gözünü yavaşçacık daya bi kerem. Şinasi soyunup dökündü, dalak mı içeri?»

«— Otur ulen...» dedi muhtar. «Şinasi'nin n'ettiklerini görüyom ben de. Karıya baksana; daha nasılsa öyle duruyo. Ya herif, bitimi kırdırıyom der ise? Hele hele...»

Sol dip köşeden bekçi'nin gevelemesi duyuldu:

«— Mıhtar, hücum emrini ver gayrı. Daha durmak günahtır. Omuzlayam mı gapıyı?»

«— Ulen kes sesini. Karı tam soyunurken... Helem sabır...»

İçerde daha aydınlanmadık ve anlaşılmadık hiçbir şey kalmamıştı. Ama, muhtarın ayrıntılı olmasını istediği başka şeyler de olabilirdi tabiî. Şimdi çıt çıkmıyordu...

Aniden hangi yandan atıldığı belli olmayan bir gölge var gücüyle kapıya dayandı, mandalı söküp attı, odanın içinde donup kaldı.

«— Şinasi'nin karısı bu...» dedi bekçi.

İlk şaşkınlığı geçen kadın, avaz avaz bağırıyordu:

«— Irzı gırık namıssızlar... Evimi, barkımı yıktınız, ocağımı söndürdünüz. N'edem ben size, n'apam ben şindi? Rezil olduk, boş olduk gayrı...»

Şinasi hemen toparlanmış, karısının bir kaç yumruğunu yedikten sonra elini ağzına kapatmış, daha çok bağırmasını önlemeye çalışıyordu.

«— Üç dene bebe köylüler... Adam olanın yapcağı iş mi bu? Yetişin, baskın verin!...»

Muhtar, ardından bekçi ve iki âzâ odaya girip kapıya yakın dikildiler.

«— Çok şükür ancak geldin herhal muhtar...» diye öfke ile çıkıştı kadın. «Bi saat yayıkta yağ mı çıkarıyodun? Aha, elimle tuttum ikisini de...»

Şinasi, uçkurunu bağlayıp girdi ortaya:

«— Bana değel, kendine ettin be kadın...» diye gürledi. «Üç dene bebeyi n'apcan diye mi üzülüyon? N'olcanı diyem mi sağa? Aha, anaları bu olcak...»

Kimsenin bir şey diyememesinden cesaret alarak devam etti Şinasi:

«— Karımın yanında ve de şu kadar şahitin huzurunda tekrar ediyom. Anlamayan, duymayan, bilmeyen kalmasın, tamam mı?...»

Baktı ki yine kimseden ses yok, vardı muhtarın yanına, elini omuzuna dayadı:

«— Va mı bunun başka çaresi muhtar?» dedi.

* * *

AKŞAMIN alaca karanlığında, kasabanın dış semtine koşar adımlarla gidiyordu kadın. Saçı başı karışmış, tek ayağı çoraplı, diğer ayağı nedense çıplak, kimseyi görecek durumda değil, rüzgâra göğsünü açmış ve kanat takmış uçuyor...

Dik kayalığın dibinden akan dereye vardığında kendini yere attı. Koca ceviz ağacının siperinden çıplak ayakları seçmişti. Toprağı dinler gibi yattı, duyduğu sesleri ayırmaya çalıştı bir süre. Evet... Kocasının sesi ve yanında bir kadın... Kimseyi görecek durumda değillerdi. Demek, «git de gözünle gör» diyenler yalan dememişlerdi. Ama, kimdi bu kadın, nasıl bir şeydi? Merakla, kıskançlıkla, dişlerini çatır çatır titreten bir kinle dizlerinin bağı çözüldü. Emekleyerek sokuldu yakınlarına... Kocası, hain herifin dediklerine bakındı:

«— Valla bırakmam seni. Şuraya bi çadır kurak, gece - gündüz beraber olak yavrum...»

Bu sözler yeni bir ateş saldı kadının damarlarına. Pusudan avını seçmiş dişi kaplan gibi fırladı... Bir de ne görsün; bu kadın...

«— Aaa, bohçacı Huriye... Kara çingen...»

«— Benim ya hanımım...» diye gülüyordu Huriye. «Sana bi iyilikte bulunayım dedim. Ne güzel hamam takımlarım, dantellerim, fistolarım, çamaşırlarım var. Hani bizimki almaz derdin ya, nah onu kolayca razı edesin diye...»

Böylesi iyiliklerin anlaşılacağı, takdir edileceği zaman değildi. Kadın, kaptı eline ceviz dalını, bir kocasına, bir bohçacı Huriye'ye vurmaya başladı...

ŞAMPANYA üstüne viski yudumlanan gecenin uyanık kişileri neler konuşur? Konular; yüksek duygusallık örneği incelmiş, kopması için dokunacak yanları kalmamıştır...

Konuklarının bir kısmını uğurlayan ev sahibi bayan, dönüşünde havayı değerlendirmek için içerdekilerin seslerini dinlemek istedi:

«— İstakozun korkunç şeklini sevimli bulmamızı temin eden alışkanlığın lezzetinde; yaradılışına özgü bir yakalanmama tanımını da insanca yediğimizi kabul edelim. Nefretimizi gizlediğimiz kimseyi bazı saatlerde sevmek zorunda kalışımıza eşdeğer bir betimleme diyebilirim buna. Aç bir yanımıza tesir eden lezzet doyumu, demek ki belirli bir süre sonra kendisini iten ters gücü yenme şansına sahip olabiliyor...»

Sohbetlerine tepeden inme katılamıyacağını anladı. Kocası nerelerdeydi acaba? Poker masası kurulmadı diye canı mı sıkılmıştı yoksa? En iyisi tuvaletini yenileyecek bir kaçamak yapıp gelmeli, şu dolu, doyumlu gecenin biraz daha tadını çıkarmalıydı...

Salona bakan yan kapıyı açarken K. beyin saygılı, sevimli selâmına zarif parmaklarını öperek karşılık verdi. Onunla gereği kadar ilgilenememişti bu gece. Yalnız başına duruşu ile çok anlamlı bir gösteri sunuyor ve oldukça sabırsız bekliyordu. Ne acelesi vardı canım. Sabaha kadar nasıl geçerdi o saatler...

Yatak odasının kapısını açtı, tuvalet masasına doğru yürürken yatakta kocasını ve Zerrin'i kucak kucağa buldu. Dönüp görünmeden dışarıya çıkmakta geç kalmıştı. Kocasının sert sesi yükseldi:

«— Buna hakkın yok...» dedi adam. «Nezaket kurallarına aykırıdır.»

«— Özür dilerim...» dedi kadın. «Bilseydim rahatsız etmezdim, inanın...»

Dışarıya çıktığında, Zerrin sinirli kahkahalarla cevap veriyordu:

«— Bilseydi daha mı rahat ettirirdi şekerim, ha ne dersin?»

Kocasının ne dediğini duyamadı, tekrar salona kaçmıştı bile. Bu kez bir başka ses şöyle diyordu:

«— Lezzetin soyut sergisini açan dil üzerinde sözle maddenin karışımını ayıramayız işte...»

K. nın bulunduğu tarafa yürürken pencereden hem sıcak, hem soğuk bir rüzgâr geliyordu...

* * *

ŞİZEN'le her karşılaşmalarında kocasının açgözlerini iyice tanır olmuştu. Nefesi sıklaşıyor, konuşmaları tekliyor, açıkçası sapıtıyordu adam. Kocasına böyle etki eden ne vardı Şizen'de?

Sakin kafayla düşündüğünde hak verdi; çok şey vardı Şizen'de. Gençliğini kolay çürütmeyen tazelik, fıkır fıkır kaynayan ateşli bir kan, tepeden tırnağa erkeği ısıran bir dişilik, istediği zaman kahkahalarla renk değiştirebilen bir cazibe... «Daha ne olsun?» dedi çaresiz...

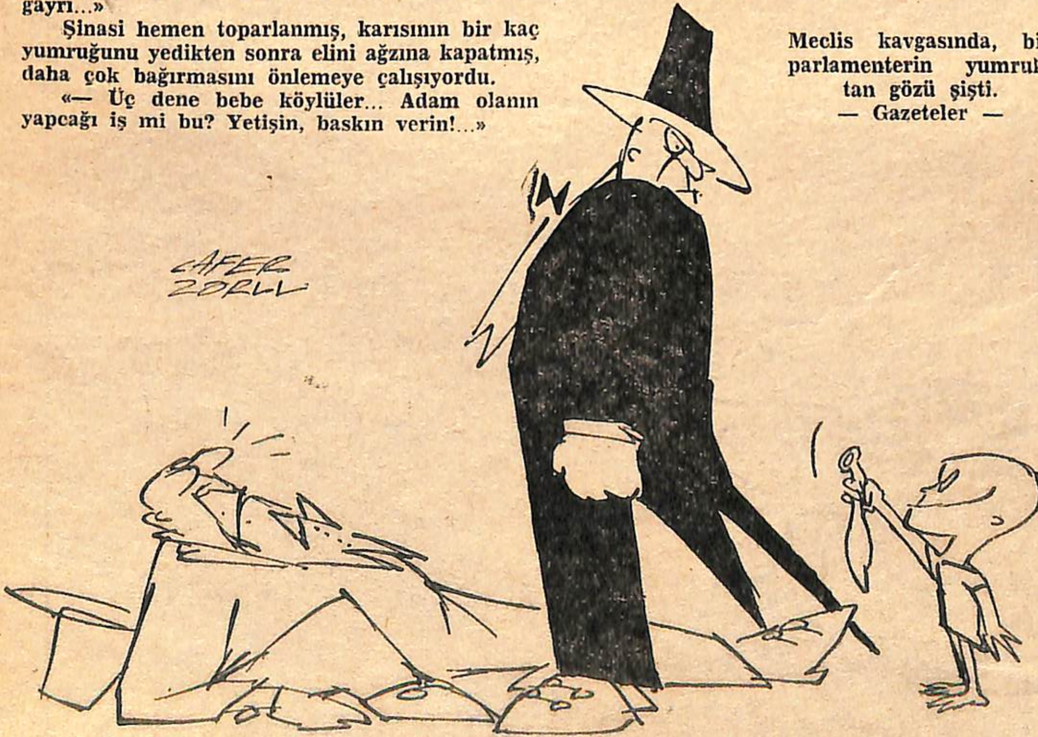
Gün geldi kocası Şizen'siz edemez oldu. O dul dilber nerde, kocası da binbir bahane ile mutlaka orada. Mutluluklarının, evliliklerinin tehlikeye girdiğini kurmaya başladı. Evde, sokakta, yatakta kocasının kendisini gördüğü yoktu. Bakar kör olan gözlerinde hep Şizen'in hayâli... Şizen'le kocası arasında kurduğu bu ilişki kuşkusu kafasından sinirlerine yerleşti ve artık bu derdine bir çare bulmadan iyi olamıyacağına karar verdi. Çarenin de bir tek olduğunu ve onun da gidip Şizen'de saklandığını biliyordu.

Gitti, Şizen'i buldu:

«— Mertçe ve açıkça konuşacağım...» dedi. «Kocamla senin arandaki yerimi tâyin etmek istiyorum. Sözümü kesme, her şeyi benim kadar senin de anladığına eminim. Arkadaşın olarak yardım etmelisin bana.»

Kucakladı Şizen kendisini. Nerdeyse karşılıklı ağlamaya başlayacaklardı. Fazla uzatmadı bu arayı Şizen. Tüm ciddiyetini kullanarak:

«— Her şeyi açıkça konuşmaya hazırlıklısın öyle mi?» dedi. «İnan aylardır çektiğim azaptan çıldıracak gibiydim ben de. Ne iyi oldu bu gelişin, şu konuşmamız. Dinle, hiç de korktuğun gibi bir durum yok artık. Beni affedeceğine inanarak konuşacağım. Kocanın o tuhaf halleri ne-

Meclis kavgasında, bir parlamenterin yumruktan gözü şişti.
— Gazeteler —

— Sana zahmet amca, şu balonumu da şişiriver!..

den biliyor musun? İki yıl kocanla aldattık seni. Sonraları bıktı benden, kendisini tehdit ettiğimi sanıyor. Sana her şeyi söyleyip yuvasını yıkmamdan çekiniyor. İnan, bana bir kötülük yapabilir diye uykularım dağılıyordu...»

Bir saat durmadan gevezelik ettiler Şizen'le. Kaç yıllık bir hasreti gideriyorlarmış gibi tatlı tatlı konuştular. Oradan ayrılıp evine gelirken yollarda gülüyor, gülüyordu... Sinirlerinin rahatlayıp boşalacağı ilâcı almış gibi...

Oysa ki Şizen, dün gece kocası ile ilk kez yatmış ve onunla en az iki yıl birlikte olabileceğinin hesabını yapmıştı. Hem de karısı ile arkadaşlıklarını bozmadan...

* * *

GEMİDEKİ çoğu yolcular güvertede serinliyorlardı. Açık denizde dalgasız, yakamozu bol bir gece başlamıştı. Dalgın bakışlı bekleyişlerde insanlar unutmak ya da hatırlamak oyunu ile dinleniyorlardı...

Yarım saat kadar kocasını bekleyen kadın, güvertede oturduğu yerden kalktı, salona inen merdivenlerde kamara komşusu yabancı adamla karşılaştı. Gözlerinde yanıp sönen tuhaf bir pırıltı vardı adamın. Saygı ile kenara çekilip yol verişine karşılık teşekkür etti, yürüdü.

Salona girememişti. Kocası orada olsun veya olmasın önemli değildi artık. Yatağına uzanmak, on dakika olsun gözlerini kendi yalnızlığına kapamak istiyordu. Kamarasının kapısına geldiğinde anahtarını çıkarttı, tam kilide sokacağı sırada kamara komşusu yabancının elini tuttuğunu ve kendisine engel olmaya çalıştığını gördü. Kızgınlıkla elini havalandırıp tokat atmayı deneyecekken, yabancı parmağını dudağına bastırmış, susmasını ve içeriyi dinlemesini işaret ediyordu. Dinledi... Gıdıklanır gibi kesik kesik gülücükler atan bir kadın sesi... Kalbi küt küt çarpmaya başladı. Kocası olamazdı bu. Belki bir başkası... Anahtarı kilide taktı, çevirdi, sürgülüydü içerden, açılmadı. En iyisi hemen gidip kocasını aramaktı. Daha fazla ileri gitmek bir şeye yaramıyacaktı, üstelik gemide bir rezalet çıkmasına sebep olacaktı. Fakat, kadının yanındaki erkeğin sesi... Kulağını dayadı kapıya. Bu kocasından başkası değildi:

«— Kamarottur her halde...» diyordu. «Bizimki uykudadır şimdi. Temiz havaya bayılır. Gitti işte...»

Sendeleyip yıkılmak üzereydi ki yabancı adamın kolları beline sarıldı:

«— Gelin...» dedi. «Kamaramda biraz dinlenin, olur böyle şeyler. Rica ederim bırakmayın o kadar kendinizi...»

Açılan yeni kapıdan girdiler. Yaşlı gözlerini kurutan yeni beyazlıkta aynen kocasının yattığı sıcaklık vardı. Hem sesi de o kadar yakından geliyordu ki...

Nurettin TÜRKER

YELPAZE Refik ERDURAN

Saf saf

TÜRKÇE'MİZ ekonomik bir dildir; çoğu sözcüğe birden fazla anlam taşıtır.

«Saf» birinci anlamıyla temiz ve katıksız demektir («saf yağ» deyimindeki gibi). İnsanlara uygulanınca basit ve hafiften alık anlamını kazanır.

Ayrıca, aynı yöne dönük insan dizisi demektir saf. Büyük Bâkî o sözcüğün en güzel kullanılış örneklerinden birini şu kıtada vermiştir:

«Kadrini seng-i musallâda bilip ey Bâkî
Durup el bağlayalar karşına yâran saf saf.»

Ozanımız kendi değerinin ancak ölümünden sonra anlaşılacağını tahmin ederek musallâ taşının üstündeki cenazesinin önünde dostlarının dizi dizi el bağlamalarını diliyor.

Bu yalnız bir dileği değil, insan denilen yaratıkla ilgili bir temel gerçeği de dile getirir. İster tarihe bakın, ister günümüzdeki çevrenize. Kişilerin ömürleri boyunca değişik dönemlerdeki tutumlarını, davranışlarını, yönlerini inceleyin. Göreceksiniz ki kimsenin ne olduğu, yaşantısıyla neye hizmet etmiş bulunduğu, toplum içindeki yerinin nasıl değerlendirilmesi gerektiği ölümüne kadar anlaşılamıyor kesinlikle.

Öyle sık, öyle kolay, öyle rahat saf değiştirebiliyor ki insanoğlu... Değişikliği kötüden iyiye doğru yapanlar yok değil. Var. Haksızın yanındayken haklının tarafına geçen, özel çıkarını kenara itip toplum yararını savunmaya başlayan, karanlıklara sırt çevirip ışığa yönelenler de oluyor.

Ama bunların sayısı ters yöndeki trafik akımına kıyasla devede kulak. Gençlikteki gıllıgışsız ülkücülüğü aşındıkça hinoğlu hinleşenler, «gözü açıldıkça» vicdanı körleşenler öyle çok, öyle çok ki...

Üstelik bunlar nedense rotalarını kimsenin farketmediğini sanmanın rahatlığı içindeler. Bakıyorsunuz adam falanca tarihte özgürlük kahramanı rolünde. Derken aradan birkaç yıl geçiyor. Ham hum şaralop, abrakadabra, hooop! Hazret çırılçıplak özel çıkarların uşağı rolünü tam bir fütursuzlukla benimseyivermiş. Ve yeni görevini yadırgadığını belli eden herkesin gözünün içine bakarak hırlıyor:

— Ben vatan kurtarıyorum; sen kimlerden para alıyorsun ki bana dil uzatıyorsun?

Bereket versin insan hâfızasında her zaman unutkanlık sakatlığı yok. Çoğu kere kişilerin geçmişteki tutumları açık seçik hatırlanıp sonraki davranışlarının projektöre yakalanmış gece hırsızı gibi sırıtakalmasını sağlıyor.

Bazan da kader acayip oyunlar oynuyor saftan safa atlayanlara.

Dün Napolyon'un ünlü mareşali Jean Baptiste Bernadotte'un hayatını okurken bunun nefis bir örneğiyle karşılaştım.

Biliyorsunuz, Napolyon keratası önce devrimciydi. Büyük Fransız Devriminden hız alan kitlelerin desteğiyle zaferler kazanıp iktidara tırmandıktan sonra bir punduna getirip kendi kafasına imparatorluk tacını geçiriverdi.

Birçok yardımcıları ve yakın arkadaşları da aynı serüveni onunla birlikte yaşayıp devrim safından kraliyet safına sıçradılar.

Bernadotte bunlardan biriydi işte. Fransa Kralının can düşmanı bir «devrim generali» sıfatıyla hükümdarın kellesini kopartan eylemlere katıldı; daha sonra Napolyon'un taç hırsızlığından da payını aldı. İsveç ve Norveç Krallığını verdi bu yardakçısına yeni İmparator.

Tahtında oturduğu uzun yıllar boyunca çevresindekiler Kral Hazretlerinin eski devrimciliğini hatırlayıp sessiz sessiz gülümsemişler midir, bilen yok. Ama öldüğü gün ne görseler beğenirsiniz?

Haşmetpenahın göğsünde döğme harflerle şunlar yazılı:

«Mort aux Rois!»

Yâni, «Krallara ölüm!»

O zaman hazır bulunanlar arasında kendini tutamayıp sesle gülenler olmuştur her halde.

Ülkemizdeki yeni kişiliklerin eski damgalarını hatırladıkça benim kahkahalar attığım gibi...

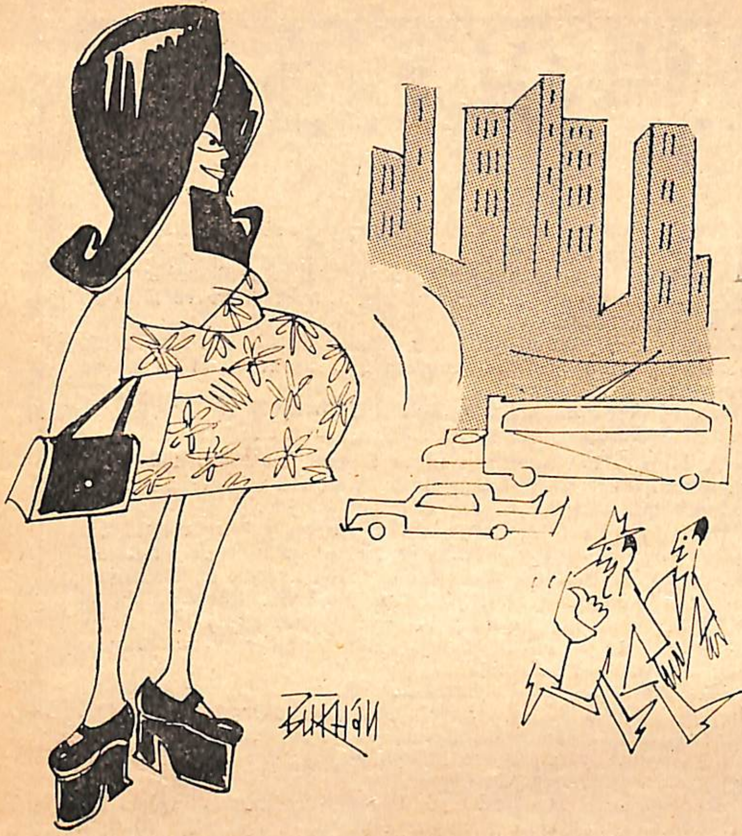
Refik ERDURAN

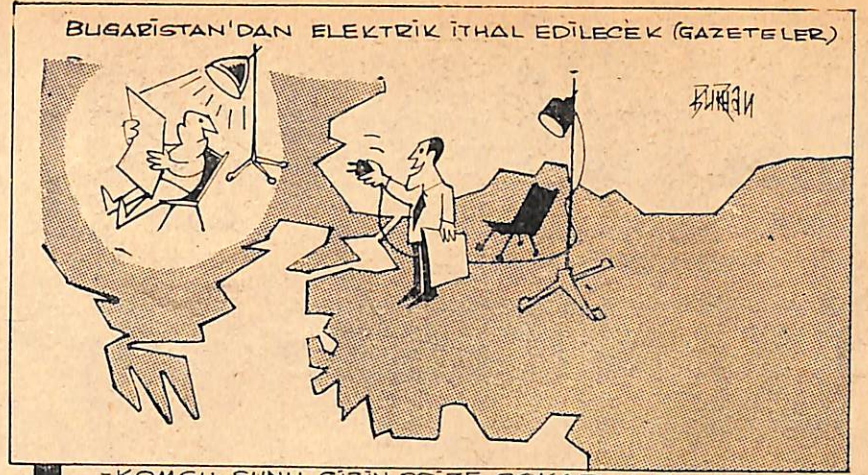

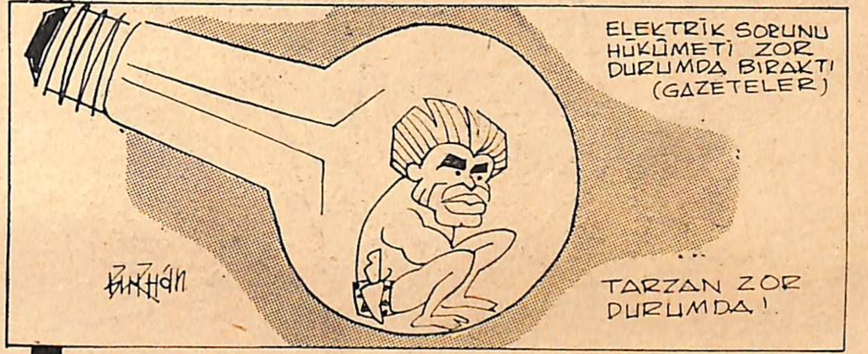

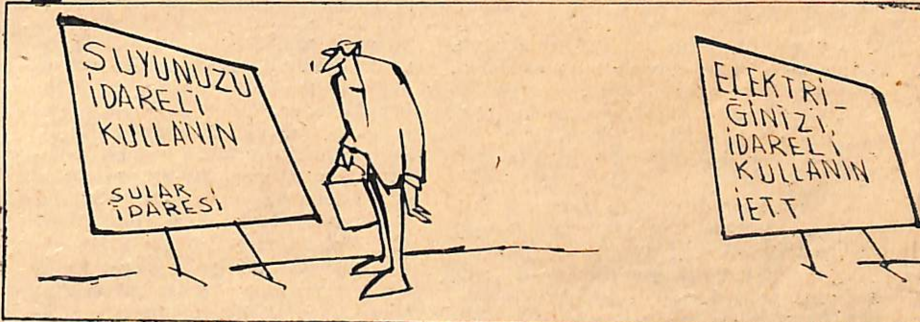
— Yüksek «apartman pabuçlar» moda. —

— Ooo, bak... Orta kata kiracı taşınmış!..

Modern atasözleri ...

— E —

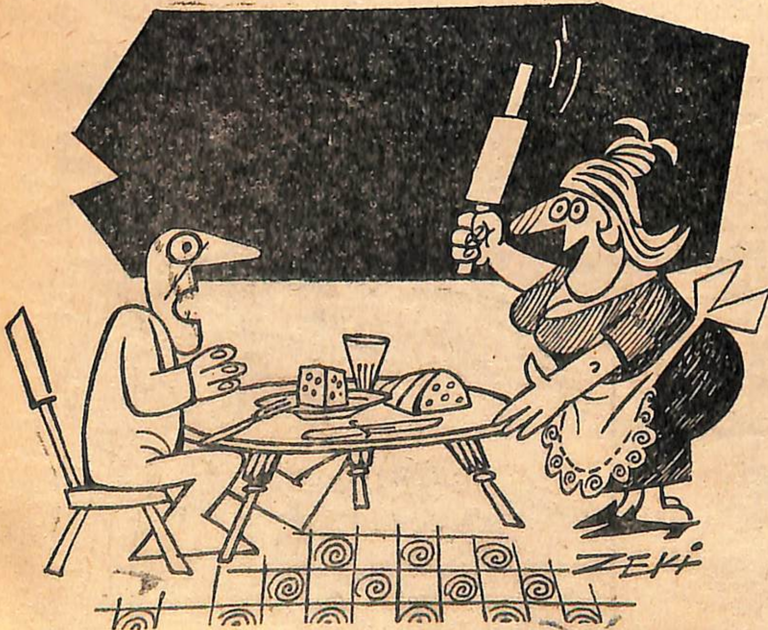
* Ergen gözü ile kız alma, kadın çıkar sonra!...
* Eski çamlar bardak, yeni çamlar yılbaşı süsü oldu!
* Eski dost Bitpazarı'ndadır.
* Eski hamam, eski tas; yalnız tellâklar değişti...
* Eski köye yeni âdet geldi, kızlarımız kına yerine ojelendi!...
* Esmerin adı var, beyazlar esmerleşmek için plâjlara koşar.
* Eşek bile makamla anırır. Ama sonradan şarkıcı olmuş film artistleri makama falan boşverir.
* Eşek büyüdü, artık mezbahaya götürmek zamanı geldi.
* Eşek ölünce sucukçular bayram eder.
* Eşeği boyayıp babasına satmayana Kayseri'li demezler. Kayseri'li profesörler katiyen nabza göre şerbet vermezler!...
* Eşekten doğma katır, ne hatır bilir, ne satır!
* Eşekten düşünce hayretmezsin ama attan düşünce kartal'ın, koç'un safına geçebilirsin...
* Eşeğin kuyruğu gibi ne uzar ne kısalır bizim maaşlar. Ama öte yandan arşa çıkar çarşıda, pazarda fiyatlar...
* Et giren ev parmakla gösterilir.
* Evdeki hesabı; çarşıdaki manav, kasap altüst eder.
* Evi eşya gösterir, kadını süs...

KALIR

At ölür: Meydan kalır;
Yiğit ölür: Şan kalır.
Âlim ölür: İlmi kalır;
Zalim ölür: Zulmü kalır.
Eşek ölür: Semer kalır;
Yazar ölür: Eser kalır.
Kral ölür: Tacı kalır;
Papaz ölür: Haçı kalır.
Balık ölür: Deniz kalır;
Cılız ölür: Semiz kalır.
Âşık ölür: Sazı kalır;
Güzel ölür: Nazı kalır.
Usta ölür: Çırak kalır;
Ağaç ölür: Toprak kalır.
Pire ölür: Yorgan kalır;
Öfke ölür: Ziyan kalır;
Çiçek ölür: Vazo kalır;
Böcek ölür: Koza kalır.
Borçlu ölür: Batak kalır;
Hasta ölür: Yatak kalır.
Hâkim ölür: Karar kalır;
Suçlu ölür: Zarar kalır.
Çoban ölür: Kaval kalır;
Yalan ölür: Maval kalır.
Korkak ölür: Cesur kalır;
İyi ölür: Muzur kalır.
Zengin ölür: İşi kalır;
Fakir ölür: Düşü kalır.
Ve dünyada ne yapmışsa;
Herkes yaptığınla kalır.

I L L U S

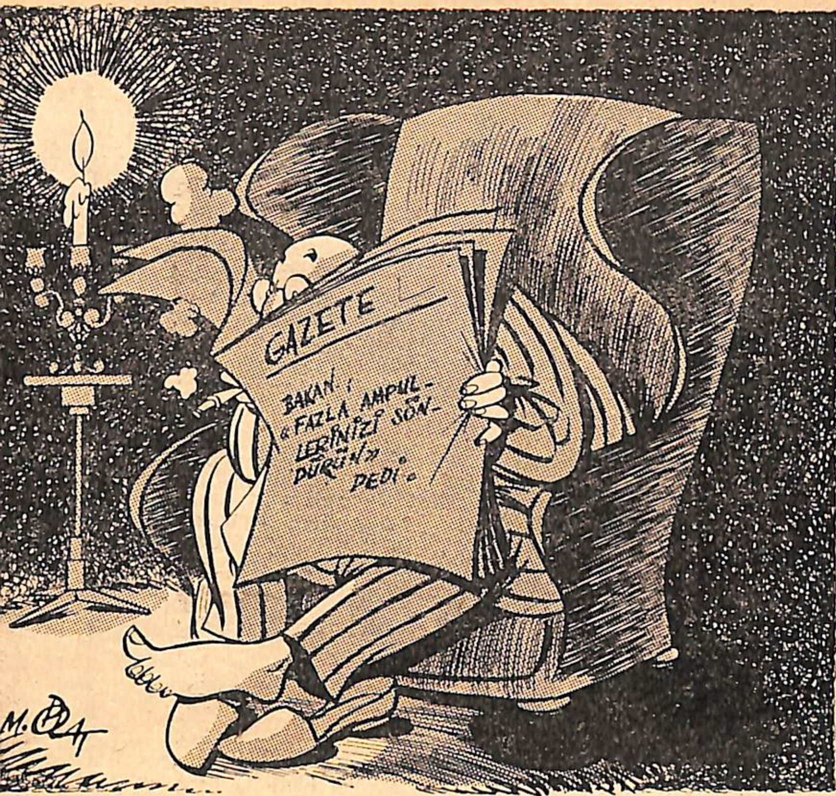
Bütün kazıklardan kurtulmuşum...
Artık her yer ucuzluk.
Esnafa borcumu ödemiş;
Bir güzel merhaba'yı çakmışım...
Kömürümü yaz'dan almışım;

— Bugün yemek yapamadım... Peynir ekmek yemeyi her halde buna tercih edersin!..

İLİŞKİL

...AZI SEMTLERDE ELEKTRİK HİÇ YANMIYOR (GAZETELER)

— Bırak, seçimi politikacılar düşünsün... Sen geçimi düşün, geçimi!..

... Modern atasözleri

* Evli evine, yolcu oteline gider, parası olmayan da park kanapesine...
* Evvelce âr çoktu, şimdi kâr...
* Ezilip büzülürsen evde kalırsın kızım. Açılıp saçılırsan hem film çevirir, hem milyoner koca bulursun!...

— F —

* Fakire itibar yoktur; totoya, piyangoya rağbet çoktur.
* Fasulye gibi gaz yapma!
* Felek bu ya; kimine çarşaf giydirir, kimine mini etek!... Çalışmayanı el üstünde tutar, çalışana attırır kötek!...

— G —

* Garip vatandaşın yuvasını esnaf yapar!
* Gayret torpile düştü, emek dayıya...
* Geçti Bor'un turizm mevsimi, sür otonu Niğde'ye...
* Geleceği varsa turistin, kazıklanacağı da vardır!
* Görünen köy, politikacı istemez!
* Görünüşe aldanma! Şu mini etekli kız iktisatlı ya da yoksul olduğundan giymiyor o eteği, ya şu makSili; değildir gerici...
* Gül dikensiz, manavdan aldığın meyve çürüzsüz olmaz!

Erhan TIĞLI

...ON

(O. Veli gibi...)

...ş farkım ödenmiş;
...m tek dersten geçmiş;
...m üniversiteye girmiş;
... iş çabucak görülüyor, vatandaş rahat...
... de rahatım.

TARİH ŞERİDİ

Taş devri.
Demir devri.
Tunç devri.

Baktık ki, gelivermiş...
Para devri;
Pul devri.

FİNAL

Baktım,
Baktı,
Bakıştık.

Görüverdi babası...
Kaçıştık!...

PAMELÂ

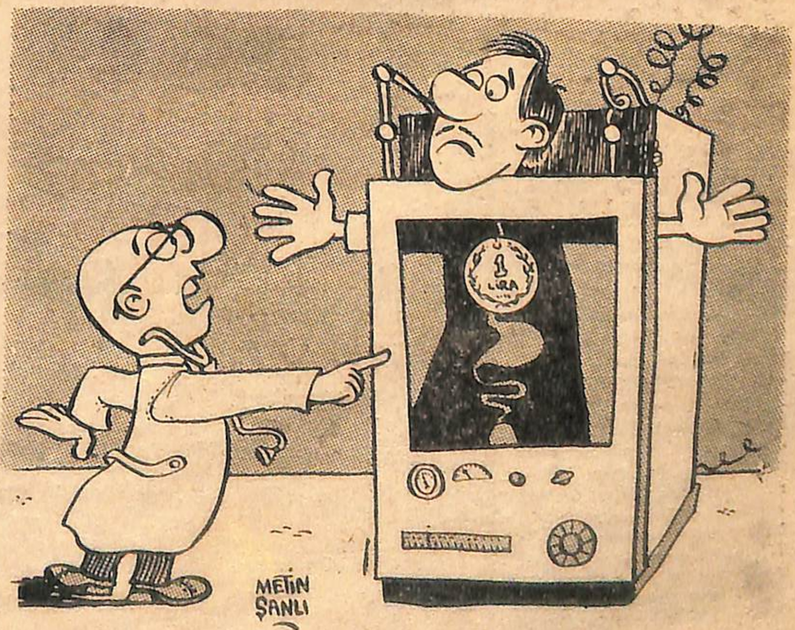
Seni de Allah yaratmış...
Beni de Allah.

Allah Allah...
Allah Allah...

Metin PÜTMEK

Ekonomik dalgalanmalar, kalp hastalığına sebep oluyor.
— Gazeteler —

— Sizin kalbiniz de ekonomik dalgalanmanın etkisinde kalmış!..

TARİH ŞERİDİ

Taş devri.
Demir devri.
Tunç devri.

Baktık ki, gelivermiş...
Para devri;
Pul devri.

PAMELÂ

Seni de Allah yaratmış...
Beni de Allah.

Allah Allah...
Allah Allah...

Metin PÜTMEK

insanlar bir tuhaftır

Bazı gerçekler göstermiştir ki, insanlar metapolizmalardan gelen etkileler yüzünden veya bir salkım üzümden son zamanlarda bir tuhaf olmuşlar bulunmaktadırlar... Meselâ ben bile bir cümle:yi doğru dürüst yazarken kasdî ve masdî imlâ hatâsı yapmaktayım: Olmuşlar bulunmaktadırlar olur mu?... İşte insanların bir tuhaf olmalarının sebebini ufak ufak araştırmaya başlıyoruz...

HAVA KİRLENMESİ :

Genizden alınan ve denizden gelen hava maalesef hava parası alan birtakım fırsatçılar yüzünden kirlenmekte, bunun yerine kirli hava basanlar çoğalmaktadır. Eskiden hava daha hilesiz ve daha mânalıydı. Havanın içine bir şeyler sıkılmakta, temiz hava çaktırılmadan yürütülmektedir. Hiç kimse istediği havaya girememekte, herkesin meselesi havada kalmaktadır. Hava kirlenmesinin yüzünden nefes darlığı ve idrar zorluğu çekenler çoğalmış, münakaşalar almış yürümüştür. Pompa ile hava basma modası çıkmış, herkes birbirine hava yapmaya başlamıştır. Havanın içine sokulan yabancı maddeler o kadar çoğalmıştır ki, doğru dürüst nefes almak isteyen normal ebatta bir insan bile kirli hava yüzünden neticeye gitmekte güçlük çekmektedirler. Tabiatıyla havanın kirlenmesi yüzünden havadar yerlere rağbet azalmış, uçurtma, balon, zurna fiyatları yükseldikçe yükselmiştir. İnsanların tuhaflıklarının ilk belirtisi havadan gelmektedir dersek çok isabetli bir karar vermiş oluruz.

NECMİ NE DİYOR :

Necmi bu hususta, önce bir şey söylemek istememiş, daha sonra üzerine atılan ve kendisini boğmaya kalkanların elinden zorla kurtularak şu kelimeleri sıralamıştır:

«— Boğazımı sıkmakla beni havasız bırakacağınızı sanıyorsanız, muhakkak ki çok yanılıyorsunuz. Emin olun kalbimde büyük bir minnetle anılıyorsunuz. Hava elbette ki kirlidir. Fakat bu şu demek mânasına gelmez...» dedikten sonra kendisini bekleyen sarışın bir kadınla kaçmıştır. Kadının aranan kadınlardan Şukûfe Müeddet olduğu sanılmaktadır.

HAYAT MÜCADELESİ ZORLAŞTI :

Hayat mücadelesinin zorlaştığı bilhassa yoldan geçen ve sık sık arkasına bakan kimseler tarafından belirtilmektedir.

Bir insan sebep olmadan arkasına bakmayacağına göre, bunun hayat mücadelesinin zorlaşmasından olacağı ihtimali mevcuttur. Sıkı giyinmiş ve karnı tok birinin başkalarına nazaran daha mücadeleci ve cevval olması halinde ileriye sürülecek bambaşka ihtimaller mevcuttur. Eskiden hayatla mücadele ederken bilhassa arkadan dolanma, onun bunun karısına sulanma, hızlı araba kullanma gibi durumlar yasaklanmıştı. Halbuki şimdi hayat mücadelesi edenlerin metodları çok değişmiş, mücadele sırasında yumruk, tekme, kafa atanlara rastlandığı gibi, silâh kullananlara bile rastlanmaktadır. Hayat bir mücadeledir. Bunu Kenan bile tasdik etmiştir. Fakat bu mücadele esnasında hiç hoşa gitmeyecek hareketlere kalkışmak, hayat mücadelesinin zorlaştığını bize ispat etmektedir. Erkekler kadar kadınların da bu mücadele sırasında hiç yapılmayacak şeylere başvurmaları şayanı itimatlıktan çıkıp sokak kapısından girdikten sonra çarşı pazarı dolaşmaktadır.

Neticeyi lehimize çevirme ihtimali artık yok diyecek kadar azdır. Bugün çok az kimse hayat mücadelesini tam yapmaktadır. Tam yapamayanlar maalesef bir tuhaf olmakta ve karışık durumlar ortaya çıkmaktadır. Mücadele sırasında baş dönmesi ve bulantı sık sık rastgelinen koşullardır. Mânası olmayan bir vaziyet olarak bilinmesi gereken şeyleri bilmek zamanı geçmiştir.

BAKIŞLAR DEĞİŞİYOR :

Röntgen şualarının insan vücudunda 899 milyon kilosikl titreşim yaptığını herkes bilmektedir. Bilhassa bakışlarda ve su gibi akışlarda büyük değişmeler vücuda getiren bu elektroşojen vaziyeti, insanları bir tuhaf bakmaya sevketmekte, sevk tarihinden itibaren yerlerine gelmeyenlere kaçak muamelesi yapılmaktadır. Bakışlar neden değişmiştir? Herkes neden başkasına başka türlü bakmaktadır? Samimi nazarlar ve kurulan pazarlarda eski mallar bulunmamaktadır. Güzel ve canlı bakışlar yerine, donuk ve haris bakışlar insanı ürkütmektedir. Gözler velfecri okumakta, bazıları da hadakasından çıkacak gibi fırıl fırıl dönmektedir. Normal bakan bir göz arayınca karşımıza daima patlak ve mütecaviz bakışlar serilmekte, sinirler adamakıllı gerilmektedir. Böyle bir zamanda kimin gözü kimde mânası çıkmaktadır ki bu insanların bir tuhaflaştığını bâriz olarak ispat etmektedir. Masum masum, şefkatli, şevketli bakışlar yerini, hilekâr, meraklı, ve peynirli bakışlara terketmiştir. Gözlük takanlarda bile belli olan bu bakışlar, sadece şaşı ve şehlâlarda anlaşılmamaktadır. Niyetimiz ne olursa olsun bakışlarımız onu yansıtacağından nereye baksak aynı bakışlarla karşılaşmaktayız. Bundan kurtulmak da imkânsız denecek kadar azdır.

PARLAK ŞEYLERE MERAK :

İnsanlar son zamanlarda parlak ve frafpan şeylere merak sarmışlardır. Mat ve az renkli şeyler alıcı bulamamaktadır. Binalar göz alıcı ve parlak, eşyalar aynı derecede cafcaflıdır. Bu parlaklık yüzünden herkes bir tuhaflaşmakta, elbiseler bile parlaklığını muhafaza etmektedir. Florasant renk dediğimiz renkler öteki tabii renkleri boğmuşlar veya çalıştıkları yerden kovmuşlardır. İnce zevkler kalınlaşmış, yerini odun gibi zevkler almışlardır. Bu yüzden her şeyi parlatmak modası çıkmış, temizleme tozları, zımpara, cilâ çok almış yürümüştür. İnsanlar neden daha parlak şeylere rağbet etmektedir? Sual çok kolaydır fakat cevabı zordur. Kime sorduksa cevabını verememektedir. Meselâ sade ve gösterişsiz bir karısı olan Âdil bey bile onu boşayıp yerine daha güzel, daha parlak ve daha genç bir kadın olan Nihal'i almıştır. Gerçi Nihal parlak bir kadındır, fakat Şükûfe'nin de yaptığı dolmayı hiçbir kadın yapamaz.

HAYVAN SEVGİSİ DE AZALDI :

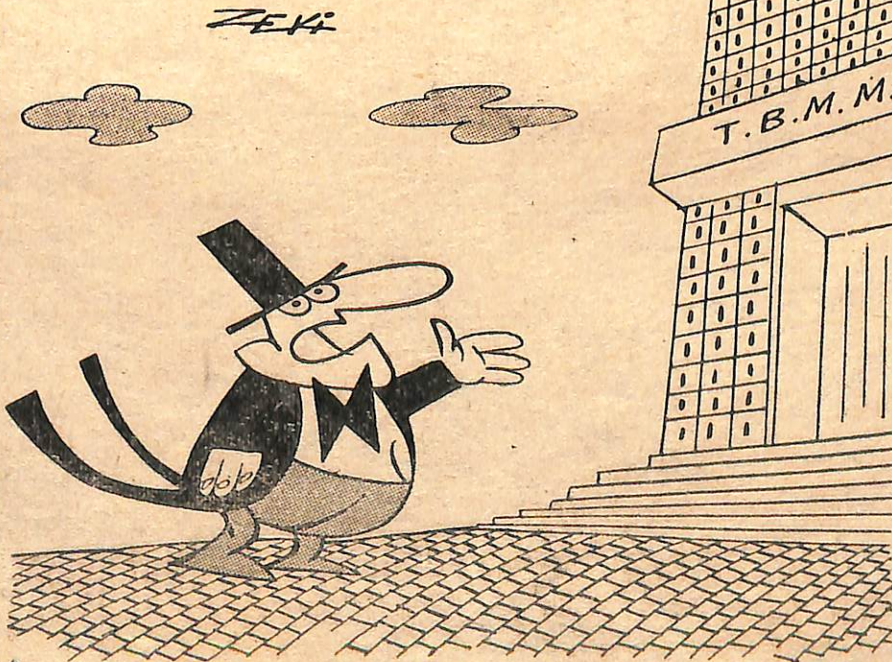
İnsanların bir tuhaflaşmasının başlıca delillerinden biri de, hayvanlara karşı olan sevginin yok denecek kadar azalmasıyla işaretlenebilir. Eskiden kedi, köpek, inek, aslan, kertenkele, yılan, maymun, ayı, kurt, deve, ördek, balık, kartal gibi her türlü hayvanlara karşı insanların gösterdiği sevgi çok azalmış, insanlarla hayvanların arasında soğuk bir hava esmeye başlamıştır. Hiçbir hayvan, bir insana sokulmamakta, ona itimat etmemektedir. Eskiden beri yanımızda boğaz tokluğuna çalışan eşek bile şöyle konuşmaktadır:

«— Biz eşekmişiz. İnsanlara yakınlık ve samimiyet katiyen yaramıyor. Dedelerimin hâtıralarında okuduğum satırlar beni hayretler içinde bıraktı. Eskiden bir eşeğin insanların gözünde itibarı sonsuzmuş. Şimdi sadece bir eşekiz. Onlara hizmet ederken bile büyük eşeklik yaptığımızı anlıyoruz. Bu nereye kadar devam edecektir?...»

İşte insanlar hayvanların bile kendileri için ileri geri konuşmalarına aldırmamakta, gene bildiklerini okumaktadırlar.

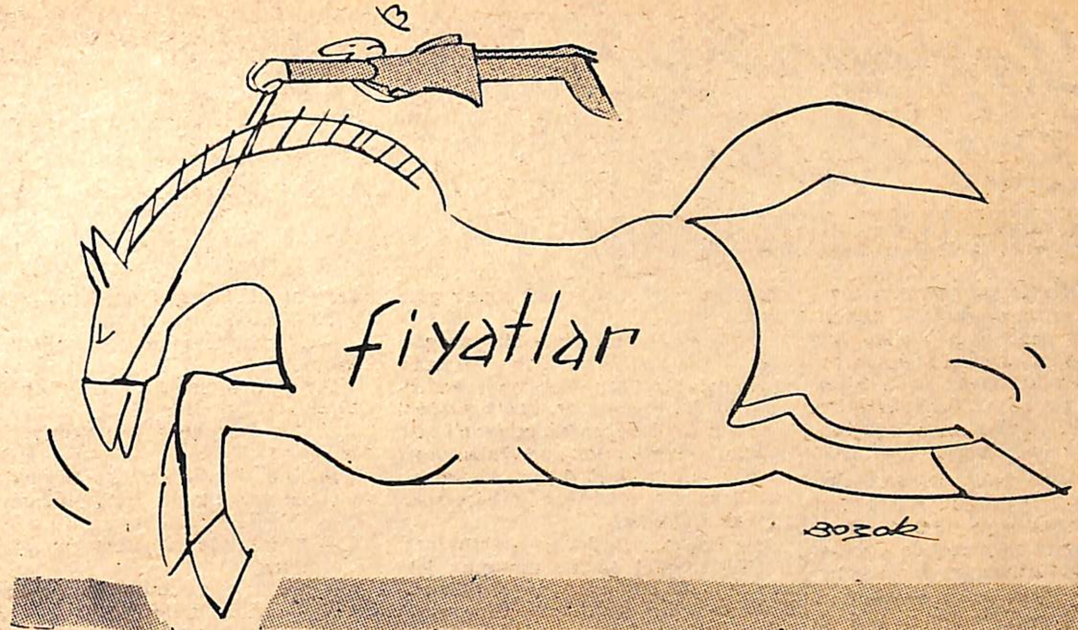
Neticeye gelelim.

Vaktin uzadığı şu saatlerde insanların tuhaflaşmasının sebeplerini kendi çevremizden izah edebildikse bize ne mutlu... Siz de kendinizi yukarda saydığımız değişikliklere uydurunuz. O zaman gerçekten çok tuhaflaştığınızı anlayacak ve üzüntünüzden gidip sadece bir aşure sallayacaksınız. Elinizden daha fazlası gelemiyeceğine göre netice gene aynıdır. Hüsamettin Necmiye'nin kaynıdır... En derin tuhaflıklarımızla...

SİYASÎ SAKLAMBAÇ :
— Seçim dersem çık, Reform dersem çıkma!..

7 gün

— Ticaret Bakanı, «Fiyatlara gem vuruldu» dedi. —

PAZARTESİ :

Yağsa bir türlü...

Daha siz:

— Voltaj düşük, ceryan yetersiz, derken...

— Ne yapalım birader, diye kapatıyorlardı ağzınızı. Yağmurların zamanında yağmaması büyük bir enerji darlığına sebep oldu. Dua edin ki, yağmur yağsın.

— Tarım ürünlerindeki fiyat artışları...

— Kuraklıktan doğuyor. Şu günlerde yağmur yağmazsa, gelecek yıl daha da artabilir fiyatlar.

— Su kıtlığının giderilmesi...

— Yağmura bağlı.

— Telefonların rahatça dinlenir hale gelmesi için...

— Kesintisiz ceryan verilmesi; bunun için de yağmurların beklenmesi şart!

Derken lodos fırtınasıyla karışık, yağmur yağdı işte!

Yağdı da ne oldu?

Verilen tadımlık sularımız da akmadı. Elektrikler yanmadı, telefonlar çalışmadı. Üstelik bir gaz sıkıntısı da başladı mı şehirde!...

— Bre aman!... Gene n'oldu?

— Amanı zamanı yok birader, yağmur yağdı, böyle oldu!

SALI :

Bir başka öneri

Trafik tıkanıklığını önlemek için iş yerlerinin ayrı saatlerde açılıp kapanmaları önerilmiş.

Eh, denensin bir kez.

Baktık tuttu, uygulamaya devam ederiz.

Tutmadı mı, bir de iş yerlerinin paydos ettiği saatlerde motorlu araç kullanmamayı deneriz.

ÇARŞAMBA :

Hesap ortada

İstanbul için halktan toplanan 63 milyon liralık yardımın ne olduğu soruluyor.

Yahu çeşitli sorunları olan koskoca şehre 63 milyon lira ne etsin? Böyle bir paranın hesabını sormak bile ayıp. Bunca plân - proje babasının hayrına hazırlanmıyor a... Yapılmıştır işte... Bir kısmıyla park, bahçe, kanal, dere...

Kalanı, deve!...

PERŞEMBE :

Can pahasına

Karısının akşam sabah «Ah bir bileziğim olsa» demesine fazlasıyla duygulanan adam, tam 301 bilezikle yakalanmış.

İnsanın gözleri yaşarıyor. Günümüzde bile bakınız hâlâ ne fedakâr kocalar var. Eşi bir bilezik dese, koskoca kuyumcuyu soyarlar!

CUMA :

Yumulun aslanlar!

Plânlamanın hesaplarına göre, makarnacılıkta İtalyanlarla aramızda kıl payı kalmış.

Kişi başına yılda üç kilo ikiyüz gramlık tüketimle daha şimdiden ikinciliği garantilemişiz.

Aman yavaşlatmayalım tempoyu. Çalakaşık devam edelim.

Futbolda, boksta bir halt edemedik, makarnacılıkta olsun herifleri yenelim!

CUMARTESİ :

Borsa haberleri

Meraklı mısınız bilmem. Bizim ne merakımız var, ne bilgimiz... Fakat nedense hep aynı lâflar şu günlerde radyolardan dinlediğimiz:

— Dolar düştü, yen dalgalanmaya bırakıldı.

— Mark için tedbir alındı, frank dalgalanmaya bırakıldı.

— Ruble yükseldi, sterlin dalgalanmaya bırakıldı.

Galiba hacıyatmaz misali, bir bizim teklik ayakta kaldı.

Hoş, onun da alış gücü pek yok ya...

PAZAR :

Biraz sabır

Sosyal Sigortalar Kurumu röntgenci sıkıntısı çekiyormuş.

Hani başka uzman sıkıntısı olsa, kolay. Ama röntgenci dendi mi, iki yoldan birini denemek gerek. Kurum hastaneleri ya hemşirelerin pencere yakınlarında soyunup giyinmeleri konusunda emir vermeli; ya da röntgencilerin kendiliğinden piyasaya çıkacağı baharın gelmesini beklemeli.

Vedat SAYGEL

D Ö R T L Ü K L E R

CÜCÜK PARTİSİ

Kimi oku beğenmez kimi tayı beğenmez
Sağı - solu beğenmez hem ortayı beğenmez
Yeni çıkan partiler taş atar eskisine
Yumurtadan çıkmış da yumurtayı beğenmez.

ZAYIFLAMA METODU

Halter çektim, ter döktüm hep atladım zıpladım
Zayıflayamadım hiç ofladım ve pofladım.
Seni tanıdım hemen sevdalandım sonunda
Ardında koşa koşa on kilo zayıfladım.

BABA PARTİSİ

Çekmiştir birçoğunun dikkatlerini belki
Her yıl ana partiler doğurdular bir iki.
Düşündüm de bir türlü anlayamadım gitti:
Anası ortada ya babası nerde peki?

Yaşar Hâdi ÖNDER

KADIN SESİ...

PARA SESİ...

SU SESİ!

Yapayalnız Bir Adam

VEDAT SAYGEL

KENDİ gibi yer bulamayanlardan birinin ayağına basmasıyla, nasırından yayılan acı, taa tepesine kadar çıktı Mehmet beyin. Çeneleri kenetlendi, alnı kırıştı, gözleri yaşardı. Dudaklarından dökülmek üzere olan feryadı güçlükle önledi. Parmaklarının üstündeki ayağın sahibine baktı, iri yarı cüssesiyle hiç oralı değildi. Bakışlarını dışardaki manzaraya dikmiş, kendince birtakım düşüncelere dalmış, tekerlek gürültüsünün ritmine uygun trak da trak, trak da trak gidiyordu. Ak saçlı, çökmüş bedenli Mehmet bey kimsenin rahatını bozmadan ayağını çekip kurtarmayı denedi, başaramadı. Üstündeki yük çekmekle, silkelemekle düşecek yüklerden değildi. O halde ne yapacaktı? Ya münasip bir dille ayağını bağışlamasını rica edecekti, ya da adamın ineceği istasyona gelmesini bekleyecekti.

Çok niyetlendiği halde birincisine cesaret edemedi. Gelip uluorta Mehmet bey gibi bir adamın ayağına basmasının bir nedeni olmalıydı. Haydi kazara bastı diyelim. Ayağının altında başka bir şey olduğunu farketmez mi insan? Elbette farkederdi. Farkedince de canını yaktığı kimseden özür diler, ayağını suçlu suçlu ezdiği ayağın üstünden çekerdi. Fakat dedik ya, oralı değildi adam. Sanki bastığı yer bir başka yolcunun ayağı değildi de, vagonun döşemesiydi. Yüklendikçe yükleniyordu üstüne!

Acıdan yüzü renkten renge giren Mehmet bey:

— Belki belâlının biridir, diye geçirdi içinden. Canı hiç yoktan hır çıkarmak istediyse, bizi dişine göre bulmuştur.

Ayağın sahibini şöyle bir yan gözle süzdü, belâlıdan çok okumuş yazmış, bir büro elemanını andırıyordu. Hele o esmer, geniş yüzdeki gözleri maskeleyen tel çerçeveli gözlükleriyle bakanlık koltuğuna oturt bakan olsun, yurt dışına gönder elçilik yapsın. Altındaki koltuğa yakışacak tiplerden...

— Başka... Başka ne olabilir?

Nasırındaki acıyı unutmak için tahmin üstüne tahmin yürütüyordu Mehmet bey. Tahminler bitti, yorulup ayak değiştirmesini bekledi bir süre. Ondan da sevindirici bir sonuç çıkmadı. Acaba inecek gibi yapsa bırakır mıydı ayağını?

Kapıların açılmasıyla dışarıya doğru bir hamle yaptı, gövdesi gitti, ayağı o tanımadığı adamın ayağının altında kaldı! Büyük bir öfkeyle çaresiz çekti kendini eski yerine.

— Ulan, pozunu değiştir hiç olmazsa a vicdansız!

Yok, değiştirmeyecekti işte! Nasıl bindiyse trene, öylece inecekti!

Adamın dikkatini çekmek için bir aksırış aksırdı, tüm vagon halkı kaza olduğunu sanarak yerlerinden fırladı! Beriki oralı değil! Lâmı cimi yok, çıldıracak Mehmet bey!

— Mutlak güvendiği yerler var bu itin!

Ah, işte onu bir öğrenebilse... Dışarıya bakıyormuş gibi yaparak başını, adamın başıyla kapı camının arasına soktu Mehmet bey:

— Hava ne güzel değil mi? Bahardan bir gün...

Adam önce soruya sahip bile çıkmadı ya, çevresine bakıp kimsenin oralı olmadığını görünce kendine sorulduğunu nasılsa anladı:

— Hımm, diye kafasını salladı, o kadar.

Bir giriş yapmıştı ya, Mehmet bey bırakmazdı peşini:

— Bu taraflarda mı oturuyorsunuz?

Sadece diliyle damağı arasından bir ses çıkarmakla yetindi adam:

— Cık.

— Misafirliğe mi gidiyorsunuz?

— Cık.

Ne sahil şeritinde oturuyor, ne misafirliğe gidiyor. Demek ki:

— Ayağıma basmakla beni bir oyuna getirmek istiyor!

Yutar mı Mehmet bey? Bu olayın altında neler yatabileceğini ortaya çıkarmadan başını derde sokar mı?

— Emniyetten misiniz?

— Hayır.

Neden «Cık» demedi de, «Hayır» dedi?

— Soyunuzda polis gibi, müfettiş gibi kimseler var mı?

— Yoo...

— Ağabeyiniz, kardeşiniz, hiç kimseniz sivil ya da resmî polis değil demek?

— Cık.

İçi rahatladı ama nasırı çok kötü acıyordu! Sanki adamı gözü ısırıyormuş da nereden tanıdığını bulmakta güçlük çekiyormuş gibi:

— Tamam canım, dedi, buldum. Subaysınız.

— Yanıldınız, değilim.

Biraz daha rahatladı.

— Anlaşıldı, şeysiniz... Günümüzde her sözü emir yerine geçen ünlü politikacılarımızdan biri...

Kaşlarını çattı adam:

— Kim, ben mi?...

— Yok canım, siz ille de politikacısınız demedim. Babanız olabilir, ağabeyiniz olabilir, amcanız, dayınız olabilir...

— Soyumuzda politikayla uğraşan kimse yok.

Daha bir rahatladı Mehmet bey. Rahatladı ama, soruşturmayla ayağını kolay kolay kurtaramıyacağını da anladı. İneceği yeri bir öğrense...

— Demek siz de benim gibi güzel havayı görünce dışarı fırlayanlardansınız ha?...

Gülümsedi mi ne, yüzü biraz yumuşar gibi oldu adamın.

— Hay Allah, diye söylendi Mehmet bey. Sizi daha önce nerede gördüğümü, nereden tanıdığımı bir türlü çıkaramadım. İneceğiniz yer yakın mı?

Adam bir istasyon ismi söyledi ki, oraya kadar nasırın acısına dayanmak için sabırla ömür gerek!

— Arkadan çok fena yükleniyorlar da, ondan sordum diye gülümsemeye çalıştı Mehmet bey. Biraz önlere doğru yürüsek...

Hani yürümek için adımını bir kaldırsa, Mehmet bey bilirdi ayağını kurtarmanın yolunu.

Neyse ki uysal adammış. Yürüdü. Ama ne yürüyüş!... Kendiyle birlikte Mehmet beyin ayağı da onunla gitti! Yüreğine çöken acı, ihtiyar adamın gözlerinde iki damla yaş olmuştu.

— Daha gideyim mi?

«Yahu herifteki şu yüzsüzlüğe bak!»

— Aman, dedi Mehmet bey, gözünü seveyim gitme! Sıkışan arkamızdan geçsin efendim... Şimdi şuradaki dostluğun yüzü suyu hürmetine açık söyleyin bakayım: Bir sözünüzle birçok kuruluşu harekete geçirecek kadar nüfuzlu biri misiniz?

— Onu da nerden çıkardınız? dedi adam. Çocuklarıma söz dinletemiyorum ki, başkalarına dinleteyim.

— Soyunuzda da böyle biri yok değil mi?

— Yok dedik ya birader!

— İş adamısınız...

— Değilim.

— Para babasısınız.

— Değilim.

— Soyunuzda da böyle kimseler yok öyle mi?

— Elbette yok.

— Hay Allah... Şimdi çıkardım: Boksörsünüz.

— Siz beni başka birine benzetmiş olmalısınız. Boks yapacak hal mi var bende?

— Soyunuzda vardır.

— Soyumdaki erkeklerin en gösterişlisi benim birader. Kavga edecek adam ne gezer bizim ailede...

Bu kadarı yeter de artardı ama Mehmet bey gene de yaş tahtaya basmak istemiyordu:

— Eşiniz dostunuz arasında şöyle dişlice biri...

— Uzatmayın da ne öğrenmek istiyorsanız kestirmeden sorun, diye cevap verdi adam. Bana gelince, ne eşim var, ne dostum... Ne işim var, ne gücüm... Ne dayım var, ne torpilim. Vermişim son tekliği de bilete, ne halt edeceğimi düşüne düşüne gidiyorum!

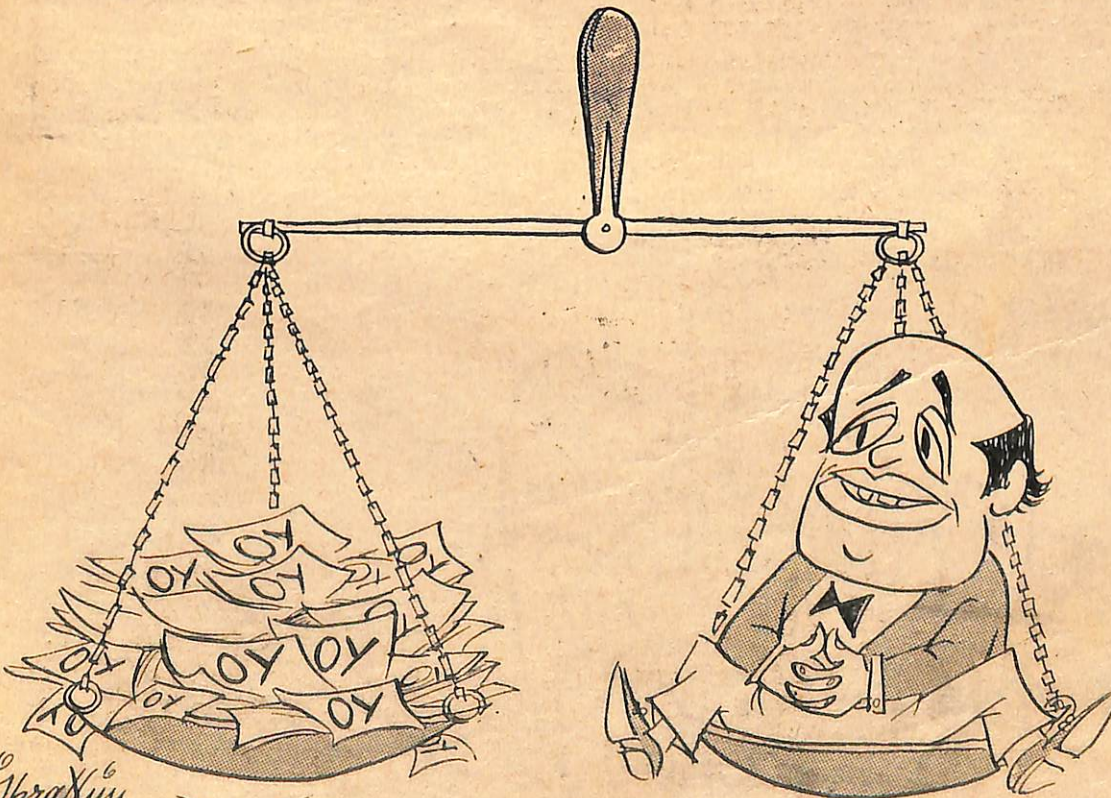
Nasırının acısını unutacak kadar kendinden geçen Mehmet bey:

— Ulan, diye sarıldı canından bezmiş adamın yakasına. Madem resmi memur değilsin, kavga dövüş bilmezsin; dişlilerden hısımın yok, akraban yok, torpilin, desteğin yok, benim gibi basbayağı bir adamsın; babanın tarlasını çiğner gibi ayağıma ne diye basarsın?

Vurdu tokadı, vurdu tokadı, o iri yarı adamı güçlükle aldılar ihtiyar Mehmet beyin elinden!

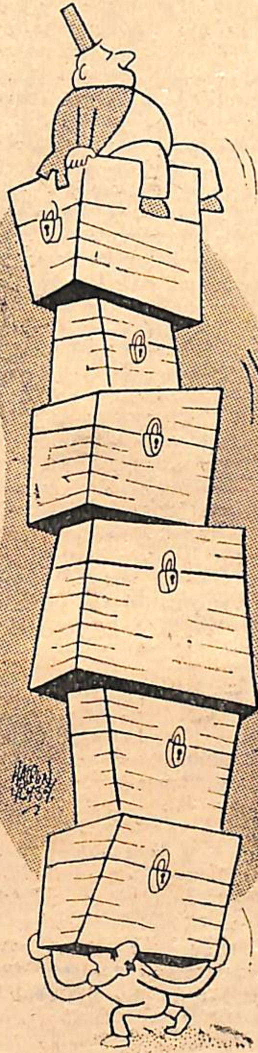
Vedat SAYGEL

Demirel, «Çağın devleti, sosyal devlettir» dedi. — Gazeteler —

SOSYAL DENGE!

Sizin için

Seçimlere yaklaşıyoruz!
(Haldun ULUSOY)

YENİ EVLİLER

Soğuk bir kış günü, yeni evlenen erkek pire sevgili karısını almış şehrin en güzel operalarından birine «Toska» yı dinlemeye gitmişti. Temsil fevkalâdeydi. Genç sevgililer büyük bir hayranlıkla dinlemişler. Sonra da kolkola operadan çıkmışlar. Dişi pire, operadan çıkınca biraz üşümüş olacak ki, kocasına sokulmuş:

— Hayatım, hava biraz soğuk, üstelik ben de bir hayli yorgunum, bilmem ki eve kadar nasıl gideceğiz? demiş.

Erkek pire karısına muhabbetle bakıp:

— Sevgilim, sen istersen hemen ilk rastladığımız bir köpeğe atlarız, diye cevap vermiş.

Bekir KURT
Alan Mah. Yaşarbey Çık. No: 44
ANTALYA

TEMİZLİK

Köyde oturan baba «Ben de gidecem, şehere, oğlumun yanına, hem de Angara'ya» deyip, gelir başkente.

Aradan günler geçer. Oğlu payyona gitmiş eve döner.

Baba:

— Nirden, neden böylesin?

Oğul:

— Islattılar, tertemiz ettiler.

Baba:

— Ah oğlum, onbeş gündür Angara'dayım, isten, pisten ve susuzluktan iyice kirlendim. Bir de ben gitsem terlesem, temizlensem iyi olmaz mı?...

İsmail AĞAR
Gökdelen kat: 4, No: 406
Kızılay/ANKARA

KEDİNİN MARİFETİ

Kış aylarından bir gün, akşam yemeğimi geç vakit yemiş ve hemen yatmıştım. Bir müddet sonra oda kapısı bir gürültü ile ardına kadar açıldı ve iriyarı bir adam, yatağımın üzerine çıktı, göğsüme oturdu, var kuvveti ile gırtlağımı sıkmaya başladı. Ben bir taraftan bağırıyor, bir taraftan da adamla mücadele etmek istiyorum ama bir türlü muvaffak olamadığım gibi, sesimi de kimse duymuyor.

Adam beni öldürmeye niyet etmişcesine habire gırtlağımı sıkmaya devam ediyor. Ben ölüm kalım mücadelesi yapıyorum ve sesimin çıktığı kadar bağırıyorum.

Nihayet kendime geldiğimde ter içinde kalmışım. Rahmetli annem ve babam başucumda beni kendime gelmem için sarsıp duruyorlar. Benim son bağırmam evi çın çın öttürmüş olmalı ki hemen koşmuşlar. Meğer, gırtlağımı sıkan adam değilmiş, bizim yaramaz kedi yatağın üzerini sıcak bulmuş ve tam benim göğsümün üzerine uzanmış, ön ayaklarını da boğazımın iki tarafına koymuş, yatıyor. Yemeğin ve kedinin ağırlığı bana adam gibi geliyormuş.

O günden beri yemeği yer yemez yatmamaya karar verdim.

Selâhattin KAÇTAŞ
Ağır Bakım Tamir Fabrika mal saymanlığında stok kontrol âmiri ERZİNCAN

İLERLEYELİM

Şehir otobüsündeydim. Otobüsün arka tarafı çok kalabalıktı. Biletçi bir taraftan bilet veriyor, bir taraftan da şöyle bağırıyordu:

— Hanımlar, beyler önlere doğru ilerleyelim! Önlere lütfen, önlere!...

Kimse yerinden kıpırdamadı. Biletçi bu sefer yanında duran bir yolcuya dönüp dert yandı:

— Yahu bizim millet otobüste bile ilerlemek istemiyor!...

Muallâ M. GÜRBÜZ
Kız Teknik Yük. Öğ. Okulu — Giyim III — ANKARA

Yazısız
(Şenol YOROZLU)

— Tabii üşümez birader, çok ateşli kadın!..
(Nuri BİLGİN)

NEREDE?

Hayatında ilk defa sirk'e giden genç köylü, tropezcilerin nefes kesen hareketlerini, vahşi hayvanların akıl almaz oyunlarını o kadar beğenir ki hemen sirk müdürüne müracaat ederek kendisinin de bu hareketleri yapabileceğini ve işe alınmasını rica eder. Sirk müdürü, genç köylüyü tepeden tırnağa süzer. Zile basar, gelen müstahdeme:

— Al, der. Bu delikanlıya sirkin her tarafını iyice gezdir, nerede ne var her şeyi görsün.

Genç köylü, müstahdemle birlikte sirkin her tarafını gezer ve sonra geri gelir. Müdür:

— Her yeri gördünüz mü?

— Evet efendim.

— Şimdi gelelim işe alınma şartınıza. Önce şu bir şişe viskiyi bir nefeste içecek, sonra kulübede gördüğünüz yaşlı madamla aşk yapacak, daha sonra da kafesteki Joli adlı ayının elini sıkıp geleceksiniz.

Genç, masanın üzerindeki dolu viski şişesini bir nefeste içer ve hızla odadan dışarı fırlar. Aradan yarım saat geçer, bir saat geçer, genç köylü görünürlerde yoktur. Bir müddet sonra üstü başı yırtılmış, yüzü gözü yara bere ve kan içinde, yorgun ve bitkin bir halde müdürün odasına girer:

— Efendim, der, eli sıkılacak madam nerede idi acaba?

İsmail SEZER — SEKA/GİRESUN

BİN KAZIĞIN KAZIĞI

Baba ocağından çıktım yıllar öncesi
Hiç kader karşıma çıkarmadı seni
Bir göründün bir yok oldun serap misali
Çarşı, pazar demem ucuzluk, ararım seni.
Bakkala, kasaba seni sordum dediler vazgeç
Bin kazığın kazığıdır bunlar sana ne gerek
Bir göründün bir yok oldun serap misali
Çarşı, pazar demem ucuzluk ararım seni.
Kolda file yola çıktım vatandaş adım
Bugün yersek, yarın da yeriz doğrudur sözüm
Bir göründün bir yok oldun serap misali
Artık mahşerde ucuzluk bulurum seni!

KEMAL AKKOÇ

ŞARKILARDAN YANKILAR

Dula dönmüşsün — **ANAYASA**
Dönemez ki bana — **UCUZLUK**
Elveda meyhaneci — **AY BAŞINA KADAR.**
Sensiz saadet neymiş — **PAHALILIK.**
Vermediler ne yapayım? — **YAN ÖDEMELER.**
Vur patlasın, çal oynasın,
Bu hayat böyle geçer. — **—POLİTİKA.**

Mehmet YARPUZOĞLU
Kayabaşı Mah. Şehit Âşık Mustafa Sok. No: 5 MARAŞ

SİZ, ARKADAKİ!

Siz!...
Hayır siz değil, arkanızdaki!...
Sizin solunuzdaki, gülen!...
Hayır, hayır, mavi kazaklı...
Evet, siz!...
Ayağa kalkar mısınız?...
Kaç numaranız?...
Lütfen, kızı serbest bırakınız...

MUSTAFA GENEL
İ.T.Ü. Mimarlık Fakültesi 270.44 — Taşkışla/İST.

— Fransa'ya kadın külotları satıyoruz. —
(Seçkin TEMUR)

HALO DAYI

MUZAFFER İZGÜ

«Pekiyi, biz sizi garantisiniz diye tuttuk. Gerçi bana göre adam çok amma, insan bi oğluna söz geçiremedikten sonra, diğer işçilere nasıl geçirir? Çavuşluk dediğin şey, işçilere söz geçirmek demektir. Haydi bakalım Halo efendi, sen de topla pılını pırtını o kulübeden, senin yerine Çankırı'lıyı çavuş ettim.»

— Lan çocuk, lan oğul, bu muydu bana edeceğin? Ben sana gel dedim mi lan, ben sana düş arkama dedim mi lan, niye yapdın bunu lan?

Kulübeye geldi. Oğlunun yorganına baktı. Tekrar bir yaş boşandı gözlerinden... Sarsıla sarsıla ağladı:

— Lan, dedi, lan yirler lan... Ne gözel kövümüze gedecekdik, düşecekdim ben öne, dutacakdım öküzlerin ipinden. sen yeni urularınan ardıma, bi girecekdik köve, ne galdıydı lan, ne galdıydı? Bekliyemedin mi birez daha, sıkamadın mı dişini bi gış daha?...

Yorganın üzerine attı kendini:

— Lan kimdir, neyin nesidir, ayının gerisi, gurdun derisi midir, bilmediğin yer, bilmediğin adamlar... Heç varılır onların gızı garısı alınır mı lan?...

Uyuyamadı. Sabaha dek bir bu tarafa döndü, bir öteki tarafa... Ancak sabaha karşı dalıyordu ki, çok uzaklardan bir ezan sesi geldi kulağına, hemen kalktı, şalvarını geçirdi ayağına, hortumu çeşmeye taktı, betonu ıslamaya koyuldu. Öyle unutmak, öyle avunmak istiyordu. Amma, dalıyordu boyuna, hortumu tuttuğu yer suyla gölleniyor, ancak ondan sonra başka tarafa çevirmeyi akıl edebiliyordu. Avutmadı onu bu iş, tuttu, yarım kalmış çimento torbalarını taşımaya başladı bodrum katına... Sonra, kulübedekilere girişti. Onlardan da bir kısmını bodrum katına indirdi... Güneşin doğuşu da bir tuhaftı bugün, sanki canı istemeye istemeye doğuyordu. Sütçünün sesi cansız, ekmekçinin sesi ölü, at arabalarının atları yorgundu...

Deminki hortumu bir tarafa toparladıktan sonra, geçti hortumun başına, başını ellerinin arasına aldı düşünmeye başladı:

«İmamgızı da ayrı dert, şincik ona ne den ki?»

«Demez mi, yırtınmaz mı, getdin de oğulumu godun oralarda?»

«Lan bu ne haldır be? Netdik biz be, netdik be?»

Çankırı'lı işçi geldi:

— Ooo çavış dayı, gemilerin mi battı? diye sordu.

Halo dayı, yavaş yavaş başını kaldırdı. Çankırı'lı sordu:

— Oğlan nerde?

Halo dayı, eliyle bir işaret yaptı ama, Çankırı'lı, Halo dayının ne dediğini anlayamadı:

— Uyuyor mu? Eee bizim de babamız çavış ossa biz de uyuruk... Hadi hadi galdır, yiter uyuduğu...

Halo dayı, güneşe bakar gibi, gözlerini kırpıştırarak baktı Çankırı'lı işçiye:

— Sen ne diyon oğul? dedi.

— Heeç, dedi Çankırı'lı.

Pofladı Halo dayı, ellerini başından çekti, ayağa kalktı:

— Kötü gün, kötü, dedi...

İşçi, havaya baktı:

— Yoo, dedi, havada yağmır yok, çavış dayı, üzme datlı canını patronun hesabına...

Halo dayı da havaya baktı, sonra işçinin suratına. Elinin tersiyle alnını sildi, demirlere doğru yürüdü...

— Ben galdırayım? dedi işçi...

Halo dayı, sanki içindeki büyük bir hıncı boşaltır gibi, bağırdı:

— Getdi o getdii!...

— Nerye? dedi işçi...

Başını salladı Halo dayı... Bilmiyorum demek istiyordu amma, işçi anlamadı, tekrar sordu:

— Melmekete mi? dedi...

Halo dayı, bodruma indi ağır ağır, son basamağına oturdu, başını nemli duvara dayadı...

Halo dayı ne o gece uyudu, ne de ondan sonraki geceler. Umuttu, arkadaştı oğlu sanki ona, bu tahta kulübenin içinde. Patatesi ona haşlıyordu sanki, fasulye yemeğini ona pişiriyordu sanki. Yemek de pişirmez oldu. Ekmekle zeytinin boğazında düğümlendiği günler de çoktu. Bazı geceler, oğlunun boş yorganına bakarak konuşuyordu onunla:

«Lan, diyordu, lan, insan habar verir bubasına, dutmadık ya golundan, otur demedik ya köşeye. Seninki evlâtlık mı yâni lan?»

Sonra uykunun tutmadığı, yorganın cevap vermediği çok geceler çıkıp oğlunu aradı, yollarda, kahvelerde. Ama her seferinde de eli boş döndü tahta kulübeye. Bir tek şey avutuyordu onu, kuşağındaki para gün geçtikçe çoğalıyordu. Kimbilir, belki iki öküzü alıp köye gittikten sonra, bu acıyı unutacaktı. Ama o zaman da demiyecekler miydi:

«Ula Halo, oğlanı satdın da mı aldın bunları?»

«İrehin mi godun oğlanı?»

Ya İmamgızı:

«Göremedim, doyamadım, getdi oğlum, getdi.»

Ama bazı günler avuntusunu da buldu:

«Bizim çagaların hangısı anasının dizinin dibinde galmış ki? Avradının goynunda galan yok, deel ki anasının dizinin dibinde. Hep gederler çalışmıya. Farzet İdiris de getdi çalışmıya...»

«Amma ya bi habar, ya bi mekdüp?»

İnşaatın kaba kısmı bitmişti. Kalın sıvası yapılmış, ince sıvası da, bir hafta sonra yapılacaktı. Bu arada inşaata su tesisatçıları da girmişlerdi. Halo dayı, bazan onlarla konuşarak, bazan da gelen malzemeleri apartmanın içine taşıyarak vakit geçiriyordu... Sıcak bir yaz günü, dördüncü kattaki muslukçunun başında dururken, aşağıdan bir ses geldi:

— Bubaa, bubaa! diyordu ses...

Halo dayı birden çömeldiği yerden kalktı, dördüncü katın salonuna çıktı. Şu bir yıl, hele hele oğlu gittikten sonraki geçen aylar Halo dayıyı yıpratmıştı ama, hâlâ eski gücü kuvveti yerindeydi. Gülüyordu merdivenleri hızla inerken... Hatfâ, üçüncü katın merdivenlerini ikişer ikişer atlamak isteyince, nerdeyse düşecekti de, duvarı zor tuttu, doğruldu... Birinci kata indi, birisi dineliyordu sahanlıkta, incelmiş, sararmış yüzüyle. İdiris'ti bu...

— Oğul, dedi Halo dayı.

— Buba, dedi İdiris...

Kucaklaştılar. Halo dayının gözleri yaşarmıştı:

— Lan, dedi, nerdesin lan? Gaç aydır nerdesin İdiris?

— Heç buba...

Ve oturdu İdiris ağlamaya başladı:

— Govdu, dedi...

— Kim lan, kim govdu?

— Avrat... Evden govdu...

— Avrat evden govduuu?

Halo dayının gözleri çakmak çakmaktı. Oğlunun evlenmesine mi, yoksa karısının İdiris'i evden kovmasına mı kızıyordu, belli değildi:

— Niye govdu lan? diye sordu...

— Heeç...

— Gel hele gel, gulübeye gidek...

İdiris, babasının ardı sıra, büyük bir suç işlemiş gibi gidiyordu. Ağır ağır, sanki adımlarını sayar gibi. Halo dayı onun yanında daha dinçti. Kapının kilidine anahtarı sokuşu, kapının çivisini tutup içeriye doğru kaktırışı, içindeki kuvvetin daha bitip tükenmediğini gösteriyordu:

— Geç hele geç, dedi...

Sonra geçti, bir kaç tahta parçasını tutuşturdu:

— Sana bi çay bişirim, dedi.

İdiris hiç konuşmadan babasının hareketlerini izliyordu. Halo dayı, çayı ocağın üzerine yerleştirdikten sonra:

— Demek, dedi, Isdanbıl avradı aldın ha?

Cevap vermedi İdiris...

— Lan oğlum, bunlar insanın burnunu öyle yere sürterler ki, burnu gurtlu tazılara dönen sona... Neyse neyse... Geldin ya...

İdiris tekrar ağlamaya başladı:

— Govdu beni buba, dedi.

— Niye?

— Para isdedi, yok dedim, yok... Vallaha billâha yok, aldığımı avcuna, hepisi guruşu bile... Amma gene govdu...

— Nerde çalışıyon ki?

— Bulaşıkcı... Tabak çanak yıkıyom lokuntada...

— O dediğin avrat mı bu?

— Heeye, Mırtaza'nın baldızı...

— O it Mırtaza.

— Mırtaza eyi buba...

— Get lan get, heç eyi bi arkadaş ossa senin başını yakar mıydı?... Şuna bak şuna, sünmüşün lan, ne bu hal İdiris, boynun tavık boynu gibi galmış...

Ağlıyordu İdiris...

— Hadi, dedi Halo dayı, ağlama... Boşver, geldin ya bubayın yanına...

Yarin söylerim Recai bege, derim begim benim oğlan geldi, burda iş var daha, ince zıva olacak, harç ilâzım... Sona daha başga işler de var, çalışırık gene...

Halo dayı, iki bardağa çay koydu. Sonra şekerlerini attı, karıştırdı. Birini oğluna uzattı, ötekini kendi aldı:

— Sen boşver oğul... Çalışın gene, bi sene çalışıp para dutsan, eder şu gadar. Gederik melmeketimize, verrik parayı Şişgo Bedo'nun eline... Biliyon mu lan İdiris, gözümde tütüyo vallaha Mescitli... Şööle bi gözümü gapıyom, hop Kirman yarığı gözümün önünde, sona bizim ev, o gapımızdaki dut ağacı, lan biliyon mu, şey bile lan şey bile, geçi geçi... Geçiyi özgedim vallaha. O tandır, o tezzek kokusu, lavanta gibi burnumda tütüyor. Amma yok, —elini kuşağına attı yine— burda iki öküz parası birikmedikden sona, getmek yok... Lan eyi ki geldin be...

Gerçekten oğlu geldiği için çok mutluydu Halo dayı. Bir an için Murtaza'ya da, oğlunun karısına da kızmıştı amma, şimdi seviniyordu.

— Goyu mu bi dene daha?

İdiris başıyla, istemem diye işaret etti... Sonra gene başladı ağlamaya:

— Govdu beni buba, govdu...

— Oğul, İdiris, ben dedim sana, buranın avratları bize gelmez dedim, aldığın para bunnarın boyasına yetmez dedim... Yetmemiş işde, napacan, govmuş... Boşver bunlara, yarin zabah başla işe, ben de geldi mi derim bege... Şöyle fazla deel, bi sene daha dişimizi sıkdık mı, ondan sona ver elini melmeket...

Halo dayı ayağa kalktı, oğlunun da elinden tuttu:

— Kah hele kah, dedi... Ayıpdır, er gişisin, sil gözüyün yaşını, hadi dışarı çıkak, gör bak apartuman nasıl oldu?

Dışarıya çıktılar. Amma İdiris'in adımları çok cansızdı. Sanki babasının zoruyla, sürükleniyormuş gibi gezdi apartmanın orasını burasını. Onun kafasında bir tek şey vardı, o da Seher...

Halo dayı, hangi kattaki sucuya raslasa, ona gösteriyordu oğlunu:

— Bakın hele, bu benim oğlum, İdiris, diyordu...

Sonra, yakındaki kahveye koştu, çay kahve söyledi işçilere... Bir ara yine koştu gitti, ikiyüz elli gram et aldı. Oğlunu, etrafı seyretmesi için sekizinci kata çıkardıktan sonra, kendi aşağıya indi. Etleri tencerenin içine doğradı, üzerinden domates bastırdı, ocağın altını yaktı, tencereyi oturttu, çıktı oğlunun yanına... Oğlu, başını pencereye dayamış, yine ağlıyordu:

— Oğul, dedi, niye ağlıyon ki böyle sügüm sügüm?

— Govdu beni buba...

(Devamı var)

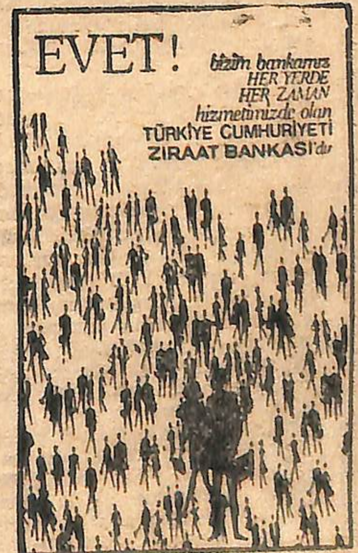
(Basın: 20157 . A . 60109 — 22)

ARARAT YAYINEVİ

Değerli mizahçı Vedat Saygel'in
ikinci kitabını kıvançla sunar:

AKILLI KÖYÜN DELİSİ

İsteme adresi: İNAN DAĞITIM — Mollafenari
Sk. No: 33 P.K. 819 Cağaloğlu/İSTANBUL

(Basın: 20157 . A . 60109 — 22)

AKBABA TOTO oynayın 5000 liraya kadar kazanın

Sevgili okurlar,

Yediden yetmişe hepinizin seve seve katılacağı bir yarışmaya başlamış bulunuyoruz:

AKBABA TOTO

«AKBABA TOTO» yarışmasına katılmakla gülecek, eğlenecek ve

5000 Lira

kazanabileceksiniz.

«AKBABA TOTO» yarışmasının konusu şudur: Her sayımızda 1'den 6'ya kadar sayılarla gösterilen 6 karikatür ve ayrıca harflerle gösterilen diğer 6 harikatür yayımlanacaktır. 1'den 6'ya kadar sayılarla gösterilen her bir karikatürün, harflerle gösterilen bir karikatürle ilgisi olacaktır.

1'den 6'ya kadar olan 6 sayı AKBABA TOTO kuponundaki içi boş karelerde de bulunacak; ancak bu karelerin içine uygun harfleri karikatürlere bakarak siz bulup dolduracaksınız. Böylece karelerin içine sırayla doldurduğunuz harfler kelimenin çözümünü verecektir.

İsminizi ve adresinizi de yazdıktan sonra AKBABA TOTO kuponunu keserek bir zarfa koyacak,

Akbaba Dergisi Yarışma Servisi

Divanyolu — İSTANBUL

adresine yollayacaksınız.

Yarışmamız onüç sayı sürecek ve her hafta değişik konuda karikatürlerle bir de AKBABA TOTO kuponu yayımlanacaktır.

Okurlarımız bir AKBABA TOTO kuponu doldurup yarışmaya katılabilecekleri gibi daha fazla kuponla da katılabilirler. Fazla AKBABA TOTO kuponu oynayanlar fazla kur'a hakkı elde edeceklerdir.

Her doğru doldurulan kuponun karşılığı 25 liradır. Böylece yarışmaya katılan okurlarımızın 25 liradan 5000 liraya kadar kazanma şansları olacaktır.

Yarışma sonunda AKBABA TOTO kuponlarını doğru dolduran okurlarımız arasında noter huzurunda kur'a çekilecek, onüç kuponu da doğru dolduran,

5000 Lira

kazanacaktır.

Ayrıca 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1 AKBABA TOTO kuponlarını doğru dolduranlar da 300, 275, 250, 225, 200, 175, 150, 125, 100, 75, 50, 25 liralar kazanacaklardır.

Hepinize iyi şanslar, başarılar dileriz.

Akbaba

Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası

SAHİBİ :
Ergin Ortaş

Yazı işlerini fiilen idare eden:
Kadri Yurdatap

Sekreter: Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:
Akbaba Matbaası

İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi
No: 8 - 10, Daire: 3, İstanbul
Telefon : 22 18 11

Fiyatı: 150 kuruş.

İLÂN FİYATI : Kapak içi, santimi 35 lira, iç sayfalar 45 lira.

Şimdi o düşünsün

Genç kızlık çağının ilk buluşmasını yeni tanıştığı bir ressamla yapmaya hazırlanan kızına durmadan öğüt veren kontes:

— Çok dikkatli olmalısın, diyordu. Ressamları bilirim. Sana önce sigara verecek, sonra da şarap ikram edecek. Daha sonra yanına oturarak başlayacak sanattan söz etmeye... Bu arada şarap etkisini gösterecek. Sarhoş olacaksın. O da bu fırsattan yararlanmak amacıyla hemen seni kollarının arasına alacak ve ailemizin şerefini kirletecek!

— Merak etme anneciğim, diyerek bir kelebek hafifliğiyle uçtu gitti genç kız.

Akşamı merakla bekleyen anne, kızın kapıdan giremsiyle sordu:

— Nasıl, tahminlerim tuttu mu?

— Hem de eksiksiz... Önce sigara verdi. Sonra şarap ikram etti. Daha sonra divana oturmamı söyleyerek, sanatın inceliklerini anlatmaya başladı. Derken, yanıma oturuverdi...

— Aman Tanrım, ne feci şey! Peki, söylediklerimi hatırlamadın mı?

— Sesini duyar gibi oldum: «Bu arada şarap etkisini gösterecek...» diyordun. Bekledim biraz. Tam şarap etkisini göstermeye başlarken daha atik davrandım, ben onu kollarımın arasına aldım ve ailesinin şerefini kirletiverdim!

1

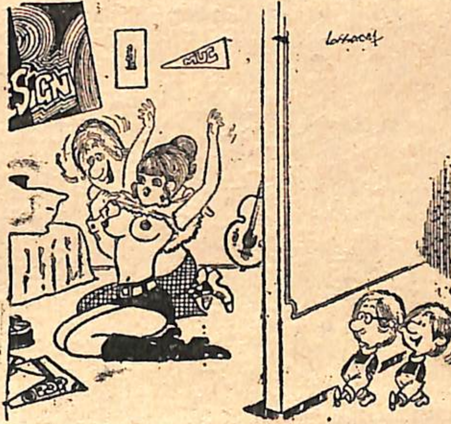
2

Yazısız

Şaka

Mağazanın karnaval maskeleri satan bölümüne giden son derece çirkin kadın:

— Son derece güzel, câzibeli bir kadın yüzü istiyorum, dedi satıcı kıza. Kocama şaka yapacağım da...

— Ağbim, «Oh», «oh» diye çığlıklar atıyor.. gel bakalım, neler keşfetmiş!

Batmamak için

California ovalarında çevrilen kovboy filmini yakından izleyen yabancı, beyazlarla kızılderililer arasındaki amansız savaşın en son luk kesici yerinde:

— Ne çok oyuncunuz var, dedi rejisöre. Yalnız figüranlara ödediğiniz para bir servet olmalı...

— Yok canım, diye cevap verdi rejisör. Hepsine para versek, iki günde sermayeyi kediye yükleriz.

— Eee, ne yapıyorsunuz?

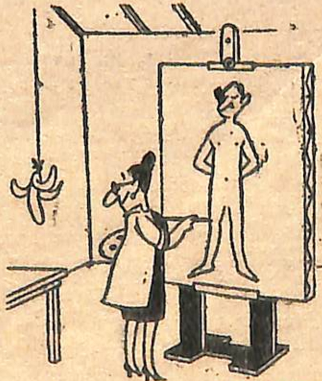
— Böyle vurdulu kırdılı filmlerin son sahnesinde, silâhlara sahici mermiler dolduruyoruz!

Akıl işte

Karlı ve soğuk gecenin kalabalığında, kendi halinde bir taşralıyı gözüne kestiren kiralık kız, adam yanından geçerken:

— Geceyi bizde geçirmek istemez misiniz? diye fısıldadı. Geniş bir yatağım, sıcacık bir odam var.

— Tuhaf şey, diye homurdandı adam. Madem sıcacık bir odan var, bu soğukta neden titreyip durursun sokaklarda?

Yazısız

Lâf mı yâni

İşi ile evi arasındaki yirmi kilometrelik yolu almak için dünyanın sıkıntısına katlanan arkadaşına sordu:

— Neden bir otomobil almıyorsun?

— Alıp ne yapacağım birader, dedi arkadaşı. Nasıl olsa bütün dostlarımın otomobilleri var. Hem şu araba konusunu bırakalım da, başka şeylerden bahsedelim. Duyduğuma göre hâlâ bekârmışsın.

— Evet, öyleyim.

— Neden evlenmiyorsun?

— Evlenip de ne yapacağım birader, diye cevap verdi diğeri. Nasıl olsa bütün dostların birer karıları var!

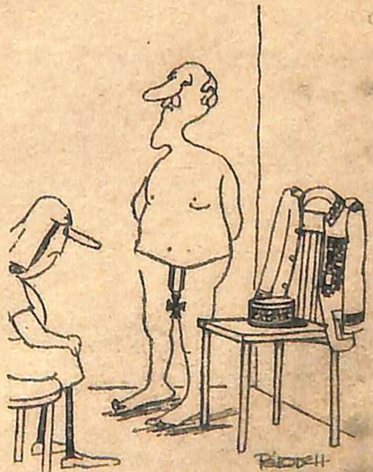
Ne bilsin

Bir öfkeyle filmi yarıda bırakıp soluğu sinema müdürünün karşısında alan yaşlı kız:

— Yanımdaki koltukta oturan tanımadığım erkek, durmadan ellerini bacaklarımda dolaştırarak beni rahatsız ediyor, dedi. Şikâyetçiyim. Benim gibi bir kıza yapılır mı bu?

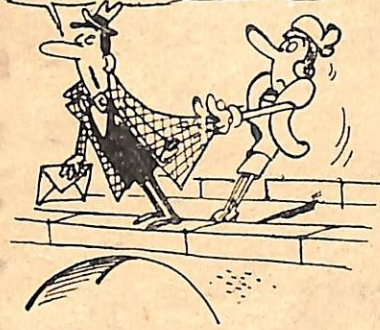
Müdür, bir şikâyetçi ihtiyar kızın yüzüne baktı, bir bacaklarına baktı:

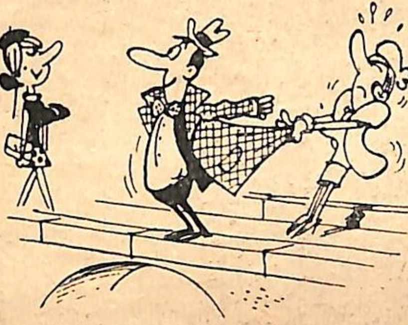
— Biraz anlayışlı olunuz bayan, diye cevap verdi. Sizin nasıl bir kız olduğunuzu karanlıkta nerden anlasın zavallı?

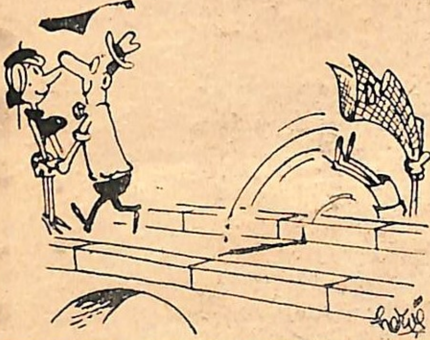

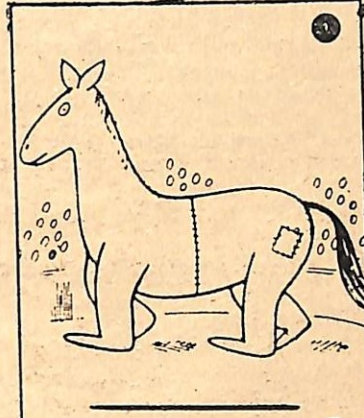
Yazısız

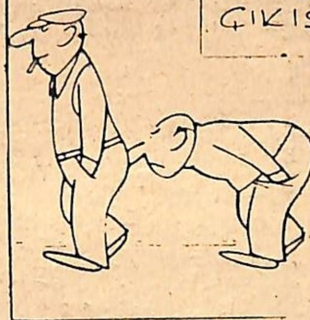
Dünya Karikatürleri

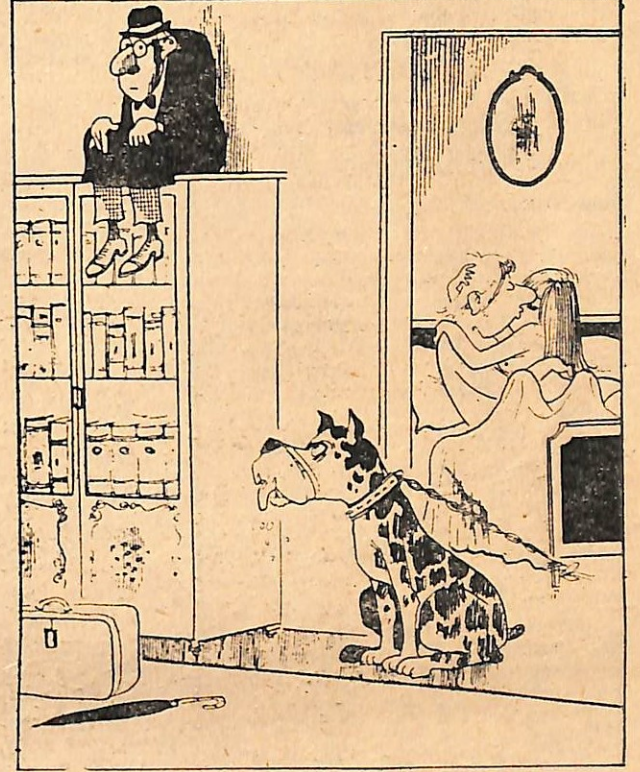

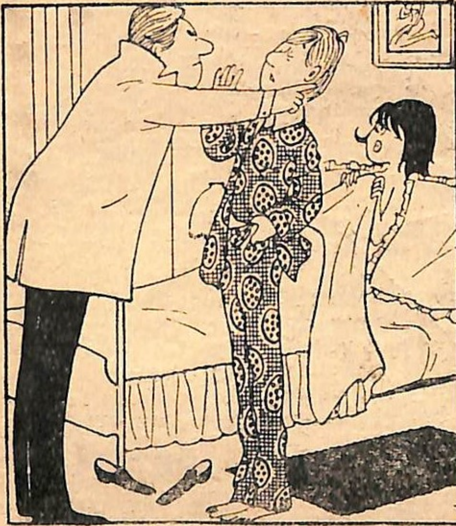

YAZISIZ

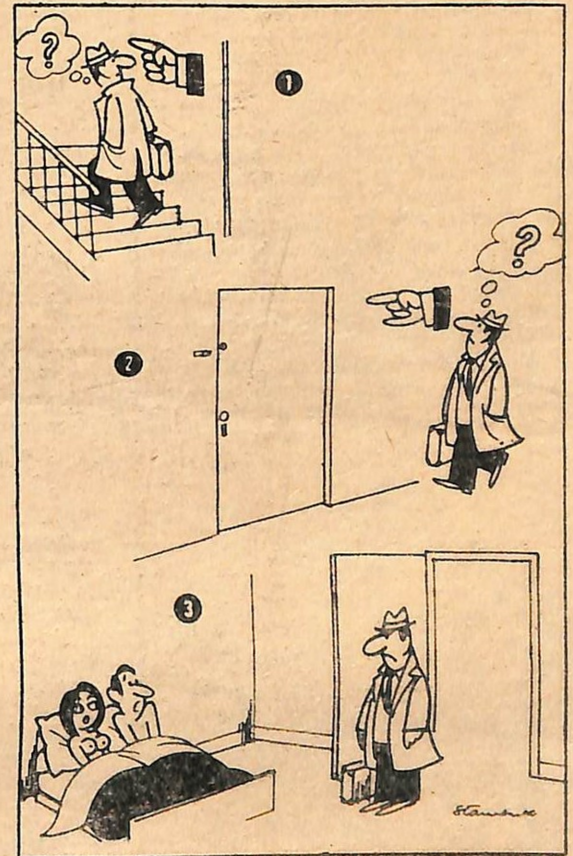
YAZISIZ

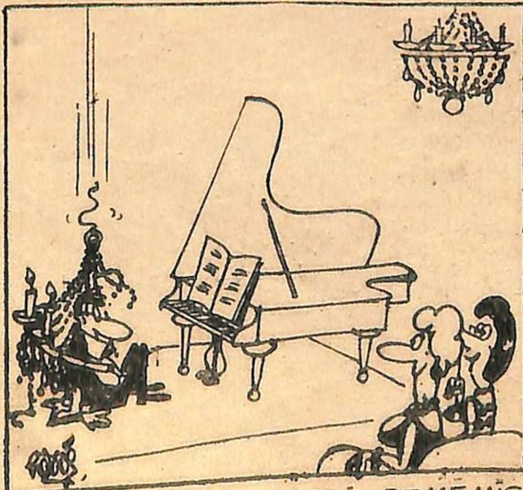
-YOOO, SİZİN YAZLIK PİJAMANIZLA BU SOĞUK HAVADA BENİ DIŞARI ATAMAZSINIZ!..

YAZISIZ

YAZISIZ

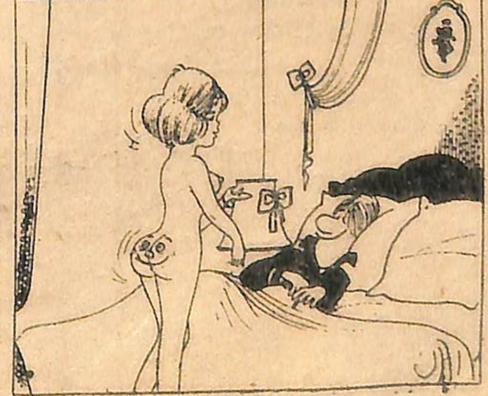
-"BİTMEMİŞ SENFONİ" DEMEMİŞ MİYDİM SANA!

-ONLARA, GELEMİYECEĞİMİZİ...

-BU GECE BAŞBAŞA -

-ÇILGINLAR GİBİ EĞLENDİĞİMİZİ SÖYLEDİM!

TİVİ reklam

«MUTLULUK»

Çincede tam 100 şekilde yazılabiliyor
Türkçede ise bir tek işareti var:

TÜRK TİCARET BANKASI

(Ak. — 23)

AKBABA-TOTO	4				
İSİM :					
ADRES :					
1	2	3	4	5	6
A	Y	B	A	Ş	I

AKBABA TOTO OYNAYIN, 5000 LİRAYA KADAR KAZANIN

Sevgili okuyucular,

AKBABA TOTO yarışmasının dördüncüsünü bu sayımızda sunuyoruz. «AKBABA TOTO» yarışmasına katılmakla gülecek, eğlenecek ve 5000 (Beşbin) liraya kadar kazanma şansına sahip olacaksınız.

Aşağıda 1'den 6'ya kadar numaralanmış 6 karikatür görüyorsunuz. (1'den 6'ya kadar olan bu sayılar AKBABA TOTO kuponundaki karelerin içinde de aynen bulunmaktadır.) Bu 6 karikatürle ilgili diğer 6 karikatür de çeşitli harflerle gösterilmiştir.

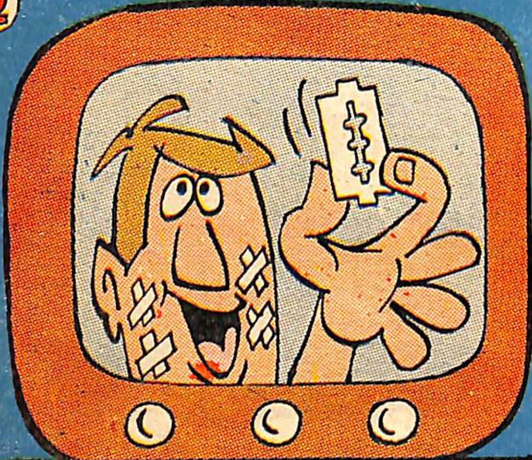
Buna göre hangi numaralı karikatürün, hangi harfli karikatürle ilgisi olduğunu bulup AKBABA TOTO kuponundaki 1'den 6'ya kadar sayılarla gösterilen karelerin içine uygun harfleri yazınız. Böylece kelimeyi çözmüş olacaksınız.

İsminizi ve adresinizi de yazdıktan sonra kuponu kesiniz ve bir zarfa koyup AKBABA adresine yollayınız.

Okuyucularımız her hafta bir AKBABA TOTO kuponu doldurup yarışmaya katılabilecekleri gibi daha fazla kuponla da katılabilirler. Fazla AKBABA TOTO kuponu oynayanlar fazla kur'a hakkı elde edeceklerdir.

Hepinize iyi şanslar, başarılar dileriz sevgili okuyucular.

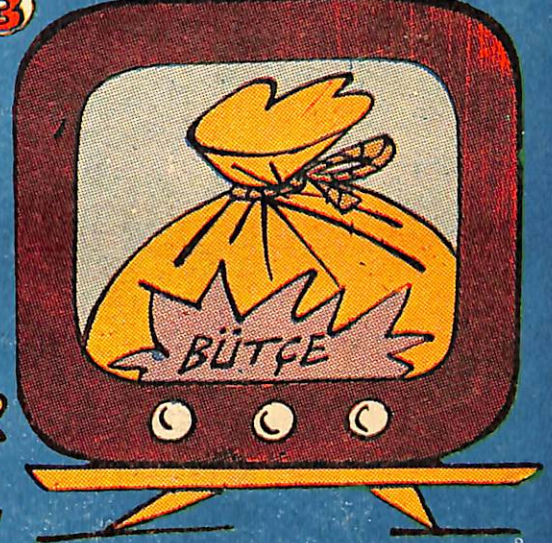
2

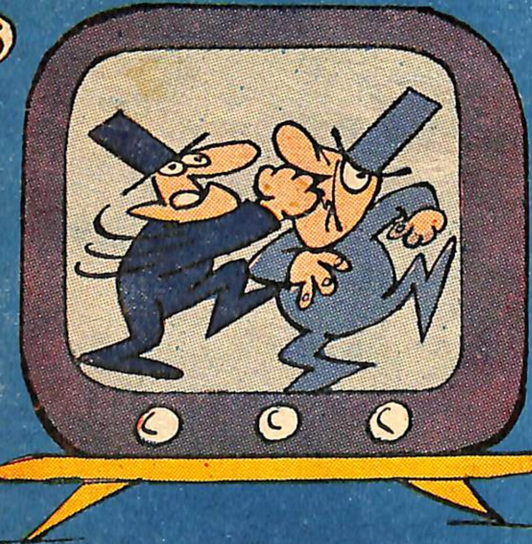
5

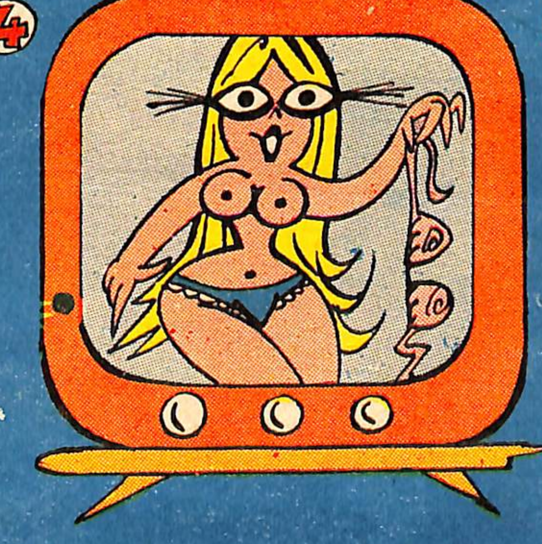
3

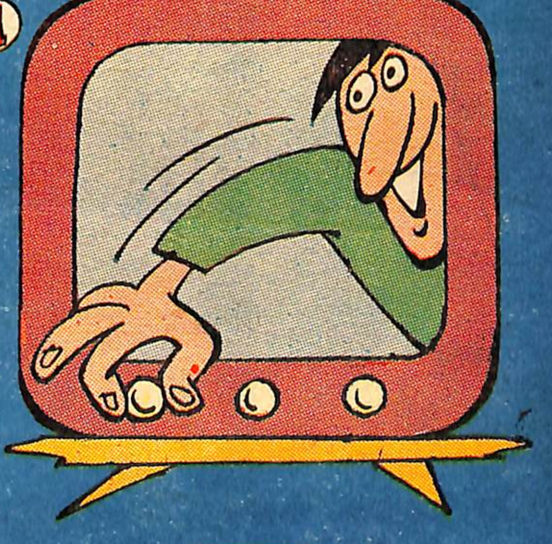
6

4

1

A — Bu günkü yayınımız sona erdi... Hoşça kalın sayın seyirciler!..

B — Açık oturum!

I — Şimdi Partiler arası boks maçlarını izleyecek-siniz...

Ş — Çık dışarı!

A — Ne bakıyorsunuz ?.. soyunan kadın görmediniz mi hiç ?..

Y — Keskin marka traş bıçaklarını kullanıyorum!

ZEKİ